

CHRIS

Dum

Cim

1921-

-1923

Autor,
cum,

quis esto
liber!

Theolog 3043 h

39. VI. 21.

Notandum ex hoc libro

Coel Melanctone. pag -- 215

quod sit Sacramentarius

De Proelio quod sit etiam

in nonnullis faueret 220.

1800

1800

D. O. M. A. E. C.

Disputatio XVII.

COLLEGII CORPORIS DO-
ctrinae Prutenicarum Ecclesiarum,

Eaq. Ordine Tertia.

DE MINISTE-
RII ECCLESIASTI-
CI AXIOMATIBVS,
ET ADJUNCTIS.

SVB PRÆSIDIO

COELESTINI MISLEN-
ta, SS. Th. D. eiusdem, ut & Hebr.
lingvæ Profesf. Ordinar. Consistorii
Sambienf. affessoris.

RESPONDENTE

Friderico Zwicker Dan-
tiscano.

Publicè in Auditorio Majori
15. Augusti habenda.

REGIO MONTI.

Typis Laurentii Segebadii, Anno 1625.

*Reverendo Doctissimis Praestanti-
ssimis atq; spectatissimis.*

V I R I S.

Dn. FRIDERICO Zwicker

Dn. FRIDERICO Pein

Dn. REINHOLDO von Möllen

Dn. JOACHIMO Hacken

Dn. GEORGIO Stamberger

**Illi Ecclesiae Bartholomaeianae apud
Dantiscanos Pastori vigilantissimo, Pa-
renti dilectissimo;**

*His apud eodem civibus primariis
mercatoribus florentissimis.*

Pariter &

**Doctrinâ, pietate & humanitate praestantē
Viro - Iuveni**

**Dn. FRIDERICO TAUTEN
Patricio Dantiscano ornatissimo.**

UT ET

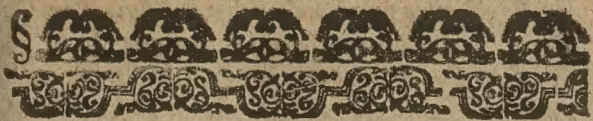
**Dn. FRIDERICO Clawitter
Civi apud Gedanenses florenti**

**Eautoribus ac promotoribus rei literariae
omni observantiâ perpetuò hono-
randis**

**Hanc disputationem Theologicam
offert, Sacrat,**

Fridericus Zwicker / Junior

Cism. 1922 (v.)

Disputatio XVII.

DE MINISTERII
ECCLESIASTICI AXIO-
MATIBUS, ET ADJUN-
CTIS.

Respondente.

FRIDERICO Zwicker / Dantiscano.

Continuatio.

EXpeditis hactenus Sa-
cro S. Ministerii Caussis in
membro præcedent. III. jam
nos accingimus ad Contem-
plationem Axiomatum, &
Adjunctorum ejusdem; acus-
ri simul de erroribus vetustis, & renovatis,
sub finem præsentis Disputationis.

De Quarto.

*Ubi Axiomata de Ministerio Ec-
clesiastico Generalia.*

1. Ministerium Ecclesie est necessarium, utile,

Vu 2

& digni-

et dignissimum præ omnibus aliis statibus. Necessarium quidem ob divinam ordinationem in negotio salutis conferendæ hominibus 1. Cor. 1. v. 21. 1. Timot. 4. v. ult. Rom. 10. v. 14. Ephes. 4. v. 11. ubi intelligitur necessitas hypothetica ob divinam iudexiam.

Vtile ob effectus multiplices, quos Ministerium præstat: v. g. ut sunt illuminatio, conversio, reconciliatio cum Deo, Spiritus-S. collatio; justificatio, et Salvatio Luc. 1. v. 16. Act. 26. v. 18. 2. Cor. 5. v. 20. Matth. 5. v. 14. Gal. 3. v. 2. 1. Timoth. 4. v. 16.

Dignissimum 1. ob auctorem ipsum Deum: 2. ob materiam occupationis, videlicet, mysteria divina: 3. ob Formam ordinis, ad quem spectat Christus cum omnibus Patriarchis, Prophetis, Apostolis, et omnibus Ecclesiæ sinceris doctoribus: 4. ob effectus divinos, & supernaturales: & 5. denique ob finem divinum: vide singulorum membrorum diductionem apud Dn. Gerhard. Tom. 6. in præfat. p. 3. 4. et 5. Hoc sensu B. Lutherus statum Ecclesiasticum non dubitavit præferre cuivis statui, vel eminentissimo, in universo mundo: *Esst ist mehr gelegen an einem frommen Pfarrerhenn / weder an aller Obrigkeit in der gangen Welt: denn derselben Ambt dienet ihm nicht zu seinem Himmelreich / wie das Pfarrer ambt thut.* Tom. 8. f. 188. Huc pertinet

Effatum

Effatum Dn. Morlini: Es muß mir V.
vnd alle Teuffels Teuffell wieder allen
willen dennoch das lassen: das der
Kensler gegen dem armesten Dorffs
Pfarhern nit mehr denn ein Schütz/
vnd Schülerchen ist/ vnd sein soll.

S. 2. Porro dignitas Ministerii duplici-
ter considerari potest: primò in comparatione
ad alios ordines, videlicet, Politicum, & Oeco-
nomicum, & sic dignitatem Ministerii modò
consideravimus: Deinde, respectu habito Or-
dinum, & graduum diversorum in statu Ec-
clesiastico: & sic honorem, ac dignitatem o-
mnibus Ecclesie ministris Spiritus S. equalem tri-
buit: in quocunq; tandem gradu pro Ecclesie
salute laborent: 1. Quia omnes duplici honore
digni ex æquo à Spiritu S. judicantur 1. Ti-
moth. 5. v. 17. qui modò laborant in verbo, &
doctrina, sive hoc fiat coram plebe in templis;
sive coram Doctis, in Academiâ: Confer 1. Thess.
5. v. 12. Honoris 2. exhibitio consistit erga pres-
byteros, & Ecclesie Doctores (1.) in doctrinae
eorum receptione, & estimatione, Joh. 10. v. 4.
(2.) in obedientiæ præstatione Hebr. 13. v. 17.
(3.) in bonorum suorum communicatione do-
centibus, Gal. 6. v. 6. honestâ sustentatione, &
provisione quâ victum, quâ domicilium 1. Cor. 9.
v. 14. (4.) in modestie, humanitatis, & pacifici

animi declaratione 1. Thess. 5. v. 13. (5.) in-
injuriarum, & oppressionum ab ipsis amolitione,
& averruncatione, ut cum gaudio officium
suum faciant, & non gementes; nam id inuti-
le est contrariis attentantibus: utpote, Eco-
clesiæ doctores prementibus, persequentibus, obtre-
ctantibus; & aliis necessariis, quæ ad victum, sus-
sistentationem, & domicilium pertinent, eos pri-
vantis. 2. Quia omnibus tituli honorarij ex æquo
competunt: de quibus membro primo. 3.
Quia omnium efficacia est eadem, de qua suprâ.
§. 3. Quodsi secum hodiè expenderent qui-
dam hodierni Pseudopolitici: Ministros, &
Doctores Ecclesiæ longè aliter exciperent,
quàm quidem ab eis fieri, proh dolor! multi
conqueruntur: quorum pleriq; instar manci-
piorum, & mundi propudiorum à præfectis
politicis tradantur; (man machet sie für
Flegel und Schlingel aus) verberibus, &
plagis affliguntur; interea ne mussitare qui-
dem alterâ parte audente, contra edictum di-
vinum: qui vos contemnit, me contemnit:
Luc. 10. v. 16. qui vos tangit, tangit pupillam
oculi mei. Zach. 2. item: nolite tangere un-
ctos meos; &c. pleriq; criminationes, & exa-
gitationes incurrunt ob professionem verita-
tis, cum tamen nihil possint contra veritatem;
sed pro veritate 2. Cor. 13. v. 8. quidam negli-
guntur, & ædes ruinosas, ac desolatas incole-
re coguntur, nec ad momentum quidem se-
cure

carè in iis perdurare valentes: quibùsdam insu-
per habitaculum honestum minime indulgetur;
sed illud Apostolicum ἀσάτῃμεν (incertis
sedibus vagamur, & erramus) humeris eorum
imponitur, qui duplici honore digni sunt
(sanè digni sum? inquit Lutherus, sed ubi? apud
Deum; apud mundum verò gladio, cruce, inferno,
aut siquid est tristius super Gen. c. 45.) contra
Christi dispositionem, Luc. 10. v. 7. & Matth.
10. v. 40. Qui vos recipit, me recipit: & qui
me recipit, recipit eum, qui misit me Ioh. c.
10. v. 20. & nolite de domo in Domum tran-
sire aliam. Quid verò heic afflictiis faciendum?
sanè illud Salvatoris usurpandum: Hoc scia-
tote, quod appropinquavit ad vos regnum Dei: re-
vertuntamen Tyro, & Sidoni remissus erit in iudicio,
quam vobis: Luc. 10. v. 11. & 14.

II. Ministerium Ecclesie est omnium gravi-
ssimum, difficillimum, & periculosissimum: In quatuor
sententiam B. Lutherus Tom. 5. Jenen. f. 358.
in Epistolâ quadam paræneticâ copiosè disse-
rit: ubi etiam vide; & in Postil. concion. Dom.
23. Trinit. sic scribit: Quamò summum cælum di-
stat ab infimâ terrâ; tantò gravius & periculosius
est Ministerium Ecclesiasticum, quàm regimen poli-
ticum: Hinc D. Bernhard. Ministerium ipsis An-
gelicis humeris tremendum rectè pronuntiavit.
serm. 2. Ascens.

III. In omni Ministro Ecclesie requiritur I.
Φιλοσοφία, laborandi studium; 2. ἀγάπη.
Vn + dile-

dilectio, & humanitas; 3. wiſis, fidelitas;
 4. ὑπομονή, *patientia; perseverantia, & con-*
stantia in adverſis. Complexus hæc requiſita
 eſt Spiritus S. Apoc. 2. v. 19. Novi opera tua,
 & caritatem, & miniſterium, & fidem, & pa-
 tientiam tuam &c. Adumbravit eadem etiam
 in V. T. Ezech. 1. *laborioſitatem* quidem imagi-
 ne bovis, explicante Paulo 1. Tim. 5. v. 18. 2.
caritatem verò, ita ut ex ſincero Dei, & audi-
 torum amore omnia proficiſcantur, *facie hu-*
manâ; 3. *fidelitatem,* & fidem, forma aquilæ,
 quâ innuitur, non proponendas eſſe humanas
 traditiones, aut Philoſophicas ſpeculationes;
 ſed *cæleſtem doctrinam:* 4. *fortitudinem,* & to-
 lerantiam in periculis, & adverſis, ſpecie leo-
 ninâ: uti eleganter explicat venerandus ad-
 modum, & celeberrimus Theologus Dn. D.
 Winckelm. ſuper c. 4. Apoc. & cum eo Dn. Ger-
 hard. Aphor. pract. p. 284. (qui etiam aliam
 harum formarum ſuppeditat interpretationem,
 ibid.)

IV. *Miniſterium Eccleſiæ durabit uq; ad fi-*
nem ſæculi; vigore promiſſionis divinæ Matth.
 28. v. 20. 1. Cor. 11. v. 26. Eph. 4. verſ. 12. 13.
 Conſer Eſa. 59. v. 21. 1. Cor. 15. v. 25. 26. 27.
 Eſt enim propter Eccleſiæ militantis colle-
 ctionem inſtitutum: completo autem Ele-
 ctorum numero, Deus finem ſæculo huic im-
 ponet, Eccleſiamq; ſuam in æternam beati-
 tudinem ad ſe transferet: ubi non opus erit
 miniſſe

ministerii præconio; & administratione Sacramentorum; sed sublati omnibus externis adminiculis fidei, & spei, Deus erit omnia in omnibus: postquam tradiderit Filius Dei Patri suo regnum, his in terris per Ministerium gubernatum 1. Cor. ̄. 15.

V. Ministerium Ecclesiasticum non conservatur, nec propagatur successione aliqua locali, & externâ, sed spiritali, per sinceram doctrinam. Est enim Ministerium Regimen, non mundanum, aut politicum; sed spirituale: idcirco non exigit successionem externam, eamq; ad certam sedem alligatam, vel restrictam: maximè cum sit Ecclesiæ non certo loco alligatæ, sed Catholice, adeoq; attenditur hæc successio doctrinæ Apostolicæ; non verò certæ sedis. Hinc successio Ministrorum non poterit esse naturalis, vel Monarchica; sed mystica, eaq; Aristocratica.

VI. Ministri Ecclesiæ semper temptationibus, & persecutionibus sunt expositi. His quidem partim intus: partim forissecus: Intrinsecus tum à falsis fratribus, Hypocritis, & inimicitiam artificiosè voluntate signi occultantibus; tum ab ingratis hominibus quamplurimis: Extrinsecus verò à Tyrannis, vel secularibus: iisq; etiam vel per directum, vel indirectum processum, persecutiones intentantibus. Qua de re extat querela B. Lutheri Tom. 5. Jenens. f. 361. in Epistola exaratâ ad omnes Christianos: Zu
U. vnter den falschen brüdern & alia

Vu 5 ibid.

ibid. fol. 266. Neq; n. aliam fortunam discipulis suis Christus pollicitus est, Matth. 10. v. 22. neque diversam præfiguravit Zach. 6. v. 1. in Quadrigis introductis: quarum explicationem vide apud Dn. Baldum: Comment. & Dn. Gerhard. aphor. 2. pract. p. 284. 285. Neque aliam ipsemet perpeffus est, Nec deniq; meliorem experti sunt Christi discipuli, 2. Cor. 4. v. 8. 9. 10. 11. Ast nec Pressores & persecutores inulti omnino abibunt ex iudicio divino; **Dann Sie sind Gottes Feind** (inquit Lutherus d.l.) so ist Gott ihr Feind/ dafür will Ich Sie auch halten. Nun sind sie eben damit gnug gestrafft / **Das Gott ihr Feind ist: Denn Sie haben einen grossen schweren Feind /** den Sie jetzt troglich verachten: aber zu seiner zeit redlich fühlen werden.

Deinde, quod Ministri Ecclesiæ temptationibus subiaceant, à Satanâ, propriâ carne, & mundo illatis, testatur praxis priscorum, & modernorum temporum: idq; ad Christi exemplum, Matth. 4. Petri. & aliorum Apostolorum Matth. 26. Luc. 22. Quâ de re Testimonium Lutheri vide in Conc. 12. Matthes. & Tom. Luther. 2. & Tom. 3. Ienens.

De Quinto.

Considerabimus etiam Adjuncta Ministrorum

frorum Ecclesiæ; non tamen omnia; sed potiora, & in superioribus intermissa, ceu sunt
1. Ministrorum Ecclesiæ virtutes, ratione vitæ publicæ & status privati 2. præmia 3. Mutatio localis officii: 4. Remotio.

De virtutibus.

Ratione vitæ publicæ: In Ministro Ecclesiæ spectantur Virtutes tum communes cum aliis Christianis: juxta quas quivis Ecclesiæ Minister ut Christianus consideratur, ut sunt pietas, fides, spes, tolerantia, laboriositas, caritas, mansuetudo, benignitas, modestia, continentia &c. ex Gal. c. 5. v. 22. tum peculiare ordini Ecclesiastico, quas præscripsit Apostolus 1. Tim. 3. v. 2. 3. ut sunt 1. prudentia; 2. modestia; 3. ornatus; 4. Hospitalitas; 5. animus suâ sorte contentus, vel ἀνὸς ἀρετὴ (à quâ exulare debet 1. φιλαργυρία, pecuniæ studium; 2. ars omnis sordida manuaris, quæstus faciendi gratiâ; 3. cauponaria: 4. nimium rei familiaris studium, circa agriculturam; vel rem pecuariam occupatum; 5. usuræ contractus) 6. Concordiæ, & pacis studium. Singulas hasce virtutes fusiùs explicavit Dn. Balduin. tractat. de institut. Ministrorum c. 25. p. 264. & seq. & Dn. Gerhard. Loc. de Minister. §. 276. seq.

Ratione vitæ privætæ, h. e. quatenus Ministri Ecclesiæ considerantur, ut Oeconomi, nec non ceu Vxorati: & sic injungitur ipsis
1. Guber-

1. *Gubernatio disciplinæ domesticæ*; 2. *tran-*
quillitas in Conjugio; 3. *liberorum recta edu-*
catio; 4. *Sobrietas*; & 5. *temperantia* 1. Tim. 3.
v. 3. 4. 5. Tit. 1. vers. 6. 8. vide explicat. apud
Dn. Balduin. d. l. c. 26. p. 280. Dn. Gerhard. d. l.

De Præmiis.

§. 1. *Præmia Ministris Ecclesiæ ex di-*
spositione divinâ duplicis generis sunt destina-
ta; *Temporalia videlicet, & Ecclesiastica*; *præ-*
sentia, & futura; *momentanea, vel transeuntia,*
& æterna.

2. *Temporalia præmia, quæ Deus Minis-*
tris suis designavit, quæq; ab Ecclesiæ mem-
bris, citra ullam tergiversationem, & hypocrisis
præstari vult, sunt sequentia; 1. *Reverentia* *era-*
ga Ministros Ecclesiæ, vel Honor & observan-
tia: sunt autem omnes presbyteri duplici ho-
nore digni 1. *Timoth. 5. v. 17. quicumq; labo-*
rant ex bono Ecclesiæ in verbo, & Doctrinâ,
quiq; Ecclesiæ præsunt Hebr. 13. v. 17. *adeoq;*
sive in templis, sive in Academicis docent. Porro
Reverentia illa declaratur non tam *verbis, &*
gestibus; quam *factis*, consistens 1. in *obsequio*
dilectis sive *adhortatoriis*; sive *dehortatoriis*
Ministrorum præstando; 2. in *declaratione ben-*
evolentia, humanitatis, favoris, & amoris erga
Ecclesiæ Ministros, ceu suos regentes spiri-
tuales, Duces, præpositos, patres in Domino,
à qui-

à quibus per Evangelium gignuntur 1. Cor. 4.
v. 15. Gal. 4. v. 19. Ejusmodi observantiam,
favorem & amorem Paulo à Galatis fuisse
exhibitam, ipsemet testatur d. l. c. 5. ubi si-
mul eos hoc nomine beatos prædicat: Me,
inquiens v. 14. *veluti Angelum Dei suscepistis, ve-*
luti Christum Iesum: Quæ est igitur beatitudo ve-
stra? testimonium n. reddo vobis, quod si potuissetis,
oculos vestros effossos dedissetis mihi. Quod si
nunc Apostolus redivivus exserto capite mo-
res hujus seculi erga doctores, & ministros
Ecclesiæ aspiceret: longè aliud testimonium
hominibus ingratis, quippe *sinceros Theologos,*
non veluti Angelos suscipientibus; (multo
minus velut Christum Iesum) sed ut manci-
pia, mundi propudia, & homunciones abje-
ctissimos excipientibus diceret; tantùm abest,
ut eos favore, & benevolentia dignentur;
multo minùs, ut oculos suos effodiant, decla-
randæ benevolentia studio; sed ipsimet Theolo-
gus, si quid bono titulo tenent, & possident, cri-
pant, ad seq. rapiant. Quà de re B. Lutherus suo
jam tempore graviter conquestus fuit super
Gen. c. 21. his verbis: Sed quid faciunt Nobiles,
cives, & rustici? Nonne conspirant quasi in odium
Ministerii? Sic Diabolus excitat membra sua contra
pios: id quod statim in paradiso capit. Et paulò
post: Habemus n. hodiè nos quoq. nostros *Pi-*
cholitas, qui invidia, & odio contra Ecclesiarum
ministros ardent, & omnes vias obstruunt, quibus nos
crescere

crescere posse judicant. Hoc enim ipsorum verbum est, *sufficere victum, & amicum Rock und Kropff* / & propter multas causas cavendum, ne ditescant Ministri Ecclesiarum. Haec *Genus Lutheri*. An verò id est honorem, & reverentiam Theologis, & ministris Ecclesiae exhibere? Longè sanè diversum ex divinà Ordinatione percipimus & jam percipiemus.

II. Itaq; ex divina dispositione quod Ministris Ecclesiae debetur, ut & omnibus pro salute Ecclesiae laborantibus, & vigilantibus, sive in populari extu auditorum, sive in doctrinæ multitudinis Academica verbum Dei docentibus explicantibus, & contra hæreses propugnantibus; præmium est *honestæ sustentatio*, sub qua comprehenduntur:

Primò provisio de *necessario victu*, & id genus aliis rem familiarem concernentibus. Luc. 10. v. 7. 1. Cor. 9. 1. 7. 9. 13. 1. Tim. 5. v. 18. qualia sunt 1. in plerisq; Germaniæ Ecclesiis Decimæ, præsertim in Franconia, & ducatu Wartembergico; 2. Certa stipendia, aliàs salarii dicta: plerisq; in locis audiora; in plerisq; Ecclesiis verò valdè tenuia, nulloq; modo ad honestam sustentationem sufficientia; quæ nec etiamnum augentur; annonæ caritate vires acquirente indies, reque monetaria in perniciem degenerante. Quæ de re extant passim querelæ B. Lutheri vide Tom. 7. Jenen. in *der Vermahnung an die Pfarhern* / contra usuram

usuras: Bawren / Bürger / Adell / Kö-
nen ihr Korn / vnd arbeit steigern / ihren
pfennig duppeln / oder triplen / Aber die
von der Schuur (wie man saget) zehren
müssen / die müssen herhalten / vnd sich
schinden vnd würgen lassen. Vide & præ-
fat. Psal. 2. Tom. 4. ubi sic scribit: *Est sanè no-
stra conditio, qui seruimus Ecclesiæ, & docendi mu-
nus sustinemus, admodum exigua, & tenuis; Ferè
enim pro labore reportamus præmium, & non solùm
contemnimur superbe; sed etiam strenuè esurimus:
cum alii & in re bene lautà sint, & in summo habeantur
pretio. Cur autem stipendia non augeantur
religionem sinceram propagantibus? ad
hoc respondet B. Lutherus in colloq. mensal. sic
ajens: Ja vielmehr sollen wir allzumahl
drüber klagen / vnd seuffzen / das der
grosse hauffe von Fürsten / vnd Re-
genten sich der wahren / rechten / rei-
nen Religion mit ernst nicht an-
nimbt: noch für vnser Kinder / vnd
Nachkommen sorget / welche durch
solche Karchheit entweder keine / oder
doch die vngelehrtesten Kirchen Re-
genten / vnd diener werden haben.*

3. in plerisq; certi agriculturæ mansi salarii lo-
co Mä

co Ministris Ecclesiæ deputantur, stipendio
valdè exiguo destinato: quod quidem salarii
genus præsuppositis præsupponendis non in-
totum reprobatur, si ager destinatus sit *fertilis*,
non verò *sterilis*: uti quidem sæpissimè con-
tingit in multis parochiis, ubi fundi paro-
chiales sunt vel *paludinosi*, vel *arenosi*; unde
vix Minister Ecclesiæ tantum panis conquiret;
quo se cum familia annuatim sustentet: 2. si
simul *domilia servitia*, opera scilicet manuarum,
ac serviles à colonis præstandæ ipsi fuerint
confirmatæ; quæ Pastores, & alios ministros
labore rusticano sublevare possent, nec à stu-
diis avocare necessum haberent: Et si enim
plures reperiantur, qui ruri degentes studia
prorsus negligant: magisq; operis rusticis de-
lectentur; quàm vigiliis: dantur pleriq; ta-
men conscientia suæ rationem habentes, &
vocationi benè consulentes: qui avidè, &
ferenter studia tractant cum insigni profectum
nilq; magis in votis habent, quàm ut onere
rustico prorsus sublevantur, alioq; pacto, vel
demenso frumentario, vel commemorato mo-
do per *domilia servitia* sibi succurrendo susten-
tarentur. Sæpiùs hoc nomine ad Facultatem
nostram scripsit Pastor Cuttensis ex tractu An-
gerburgico Dn. Iacobus Schinnius, vir præclarè,
& solidè doctus, transmissio nuper simul nobis
Opere Theologico egregio, à se in miserabili
illius conditione, ac inter infinitas mole-

stias

stias rusticanas, concinnato; cupiens à curis
rusticis, quibus sibi victum parare cogeatur,
liberari, sibiq; alio modo, suprà commemo-
rato à supremo Magistratu prospici, adeoq;
ad studia liberior reddi. Quà in parte si inter-
cessionem nostræ locum Magistratus relinquere
annuisset; à pietatis officio nil alienum fe-
cisset; quo simili fermè exemplo alii ministri
Ecclesiæ ad studium ejusmodi, veluti post ter-
gum projectum, cum Zelo persequendum in-
flammarentur. Sed pius ille vir, à curis, & mi-
seriis suis morte immaturâ abreptus; æterna-
jam percipit præmia, longè certiora, & am-
pliora, immò cum dignitate, & Majestate
Imperatoria haud permutanda. Neq; hoc ceu
inconsuetum, aut inusitatum aliàs æstimari
debet; cum in Ecclesiis Saxonick sit dudum in-
vividà praxi observatum; hodieq; laudabiliter
observeretur: uti patet ex constitutione Ecclesi-
astica Elect. Saxon. c. 27. in articulis generalibus
fol. 349. Diemeil an Etlichen orten von
den Löblichen vorsehren / alten Herr-
schafften / oder Collatoren, zu den pfarr-
ren dotales, das ist / Dienst / oder Fron-
leute verordnet / auff das die pfarrer
Leute zu dienste haben / vnd ihre Güter
desto geruher / vnd besser bestellen kön-
nen: sollen durch jedes orts Obriga-
keit / vnnnd visitatores, die Leute er-
mahnet

mahnet werden / solche dienst willig
vnd gerne ihren treuen Seelsorgern
zu leisten etc. Observatur idem quoq; in
Ecclesiis Curlandiae, & Semgalliae per omnia.
Quae laudabilis Constitutio utinam in hocce
nostro Ducatu antiquitus obtinuisset, aut
jam verò tandem obtineret sanè Ordini Ec-
clesiastico ruri degenti longè melius prospe-
ctum esset. Quà in parte laudem immortalem
meretur Magnific. & Generos. Dn. Andre-
von Breyzen Archimarschall. moderator
Preussiae; qui hoc pacto, cū Praefectus esset Fisch-
stensis, Pastori Fischustensi prospectum ivit.
Sic sanè constitutioni ac dispositioni provi-
de insuper nostri quondam Patrie Patris Ducis
Alberti p. m. satisfieret, in Capius comme-
morato tractatu von der Bischöflicher
wahl / titul. von der besoldung s. wirt
ihnen gereicht: werden sich auch vn-
sere Ambtleute so wol als die von
Adel darnach richten / wo es man-
gelt / das es in künfftiger zeit mög-
ge bessert / vnd insweret gesetzet wer-
den. Et paulò post: Mann solce beden-
cken / weil ein Pfarherr zu seinen studi-
alle sein patrimonium angewandt / vnt-
offt / was Er von seinem Weibe bekom-

men,

men/ darzu zugesetzet : dasselbige seinen
Armen künfftigen Wärmlein/ vnd Kins
dern auß dem Munde gezogen / das es
ja zum Ambt desto lustiger machet : wo
ein solcher treuer Mensch / wieder
vmb an seiner grossen Sorge/ Müs
he/ vnd Arbeit zimlichs vnterhalts
zugewarten hat : wie man ihnen
denselbigen auch ohne das schuldig
ist : wir seen Lich das geistliche : ist
dan ein grossding / so wir Ewer leiblis
ches erndten : sagt der Apostel Paulus I.
Cor. 9. Id quod non ad solos Ecclesiæ præ
cones; verum etiam ad Professores Theolo
gos extendendum optimo jure. Nam, uti hi
etiam pro totius Ecclesiæ bono, & emolu
mento vigilant, & laborant : ita mercede suâ
defraudari non debent, h. e. honestâ susten
tatione sibi sine ullo prætextu debitâ : An ve
rò hodiernâ temporis injuriâ non defrauden
tur? nemo inficias faciliè, nisi bardus & stu
pidus, iverit; qui modò præsentem seculi fa
ciem cum priscis temporibus, quibus salaria
primitus sunt designata, exactè, aut cordatè
saltem contulerit. Nam hocce corrupto secu
lo vix tanti valent, ad necessariorum compa
rationem 500. fl. quantum primitus valuere
100. rebz ferè omnibus in deterius devenien

tibus, ac valorem constituti salarii vel milles
excedentibus; remanente verò pristino anti-
quius destinato stipendio. Quæ res si pluri-
mis gemitus & lacrimas extorqueat sapius;
mirum sanè nemini esse debet. Incumbit ve-
rò cura fidei Magistratus ex officio, juxta quod
tenetur esse nutricius Ecclesiæ, hujusq; Mini-
strorum, providè in ejusmodi difficultate supe-
ponere manum benignam, ac effectum dare,
ne tam præcones Ecclesiæ, quàm Professores im-
primis Theologi (ut ut omnium ratio sit ex
æquo habenda) cum gemitu officium suum
faciant: hoc n. vergit in exitium tempora-
lium & æternorum bonorum Heb. 13. v. 17.
aut verò Magistratu, præsertim à fide orthodoxâ
alieno, manus remittente, & curam sacrorum
& Ecclesiæ abiciente, vel ad minimum pos-
ponente; totius Ecclesiæ interest, rationem il-
lorum habere industriam, qui pro ipsius bono,
& salute communi laborant; Qui illos veros
(verba sunt Wigandi antea citata ex tractat de
persecut. p. 256.) hoc est, Theologie Professores
(de his enim loquitur) utile est conservari
sunt n. quasi κοινὸν αγαθόν (h. e. commune bo-
num) & communi Ecclesiæ ferriunt. Ipsorum itaq;
amissu commune totius Ecclesiæ damnum est. Sed
quotusquisq; hoc hodiè curat? An quali si-
mul eventu? cordatè olim varidica lingua
prædixit toties commemoratus Princeps noster
p. m. loc. cit. von der besoldung S. Aber

der liebe Gott bezahlet vns nach dem ge-
meinen Sprichwort: K pffern gelde/
K pfferne Seelmessen/ das man f r au-
gen siehet/ weil man (die Theologos vnd)
armen Pfarhern in gemein so k mmere-
lich heit/ vnd te serge erregt/ das sie mehr
nicht/ dann die K nden vom Brodt zu-
essen haben/ darumb studiret niemandt
was gr ndtliches/ vnd rechesinniges:
Sondern was arme Leute sind/ die sich
sonst nicht zunehren wissen/ Die studie-
ren obenh r/ lehren/ das sie selbst
nicht viel verstehen/ vnd f hret ein
blinder den andern: damit gehet die
reine Lehre dahin/ vorgehet vns die
zeitliche Nahrung/ vnd wollfarth/
das Gott seinen Segen entz cht an
allen orten/ vnd wir/ wie Haggens
der Prophet saget/ vnser Geldt in
einen l chern be ttel legen. Et J.
praced. Wir solten doch ja nicht aus
Gottes Wort allein: sondern t glicher
Erfahrung gelernet haben/ vnd greiffen/
das es war sey/ wie der Prophet Haggens
saget: Wo den armen Dienern

Gottes ihr gebührender Lohn/ vnd
verordnetes *deputat* entzogen/ vnd
entwand wird: es geschehe auch /
mit was schein (*quod pertinet improba-*
Moneta; denegatio augmenti, attenuato salarii
antiquitus constituti, valori, jure optimo de-
biti: da dan mehr dan die helffte an der
alten besoldung entwand vnd entzogen
wird) es immermehr wolle: weil Gott
sich nicht äffen läßt Gal. 6. So giebt es
keinen frommen: sondern gewissen scha-
den / das solch Gut das ander mit sich
hinweg frist. Dan Gott wil mit uns
essen / da ist dencken an verlohren / als
der Oberste Speisemeister / Koch / vnd
Keller: Sol Er aber kummer leiden /
vnd nichts haben: So sollen wir auch
nichts haben. Es heist *Date, & dabitur*
vobis: wann der *Date* auffhöret / sage
Lutherus: So höret das *dabitur* auch
auff: Also schmachten dan / vnd leiden
noch / Oberrn vnd Unterehanen. Hacten-
us *illustrissimi verba. Ibid. titul. Für-*
nehme Artickel artic. 4. modum remediend-
ejusmodi oneribus, & gravaminibus in
optimâ formâ proponit s. darumb sint
Kasten

Kastenherren &c. & quidem sub inter-
minatione futuræ pænæ divinæ artic. 5.
zu dem/ das auch von wegen solches vn-
danks des Volcks: der fromme Gott era-
ürnet / das wort widerumb durch fals-
che Lehre hinweg nimmet Ose. 9. Amos
3. vnd folgendes auch das Weltliche t-
onnd Hauß Regiment in einen hauffen
wirffte Psal. 92. Matth. 22. Paulò infrâ 5.
Darumb sollen auch etc. Dann Gott
erhöret solch seüßigen / vnd klagen /
schicket anderley art seiner Diener /
vnd Knechte / die verheeren / vnd
verbrennen / würgen / vnd rauben /
biß Leib / vnd Seel / mit haab / vnd
gut / alles im rauch auffgehet / wie
Christus zuvor gesagt Matth. 22. vnd
das an seinen Juden / ganzem Asiâ, Græ-
ciâ, Italiâ, vnd aller Welt gewaltig be-
wiesen hat / vnd wir zu vnser zeit in Teüts-
chem Lande für augen gesehen.

Secundò provisio de honesto habitaculo: Nam
Deus ipsemet omnibus Ministris verbi sui pro-
spectum iri omninò vult non tantùm victu, &
amictu; verùm etiam honestâ habitatione. Sic Fi-
lius Israel præcepit, ut darent Levitis de Pos-

sessionibus urbes, ad habitandum, & suburbana
ad jumenta alenda, Num. 35. v. 23. Jos. 14. v. 4.
Sic Prophetis peculiaria habitationis loca ce-
rant deputata ad peragendum cultum divi-
num, ut 1. Sam. c. 1. c. 19. c. 21. 2. Par. 30. v.
3. 4. Quinimò Sacerdotes Egyptiorum liberalia
habebant habitacula in certâ regionis parte,
Gen. 47. v. 22. Pariter in N. T. provisio de ha-
bitaculis honestis pro Ecclesiæ Doctoribus
non ut ἀδιάφορον, sed ut maximè necessa-
rium ex mandato Christi injungitur Matt. 10. v.
40. 41. & quidem sub interminatione tem-
poralis, & æternæ pænæ Luc. 9. v. 5. c. 10.
v. 10. 11. ubi simul inhibetur migratio de domo in
domum, ceu probrosum, & inhonestum Ordini Ece-
lesiastico Luc. 10. v. 7. Insuper accedit præce-
ptum Apostolicum Gal. 6. v. 6. ut Ecclesiæ Do-
ctoribus suis communicet, non in aliquibus
duntaxat, adeoq; sustentationem, quâ victum
& amictum concernentibus; sed in omnibus;
& sic etiam in honesto habitaculo.

Atq; talis provisio nullibi Ministris Ec-
clesiæ jure denegatur: & in Constitutione pie-
rissimi quondam Magistratus nostri, von der
Bischöflichen Wahl extat hac de re pecu-
liaris titulus von behausung der pfarhern.
Quam enormiter transgrediuntur, quotquot
Ecclesiæ patroni, aut provisores; Pastores, ac
Ministros Dei, aut in ruinosas domunculas in-
trudunt; nec de novis extruendis unquam

seriè

seriò solliciti sunt; aut in non ruinosas quidem; aut tamen *hæris porcorum, & casis subalterum* non ab similes. Taliter nimirum Hypocrita, & Athei isti venerantur Sacrosanctum Ordinem!

Ubi non immeritò quaeritur; nùm *provisio de honesto habitaculo etiam ad Theologos Professores extendenda?* cum alioquin contet, usu plerumq; receptum esse, quò Professores sibi met de habitaculis prospiciant, eademq; proprio precio vel comparent; vel conducant; Ubi *affirmativam* omninò tuemur: idq; tùm in genere, ratione omnium Professorum; tùm in specie, ratione Theologiae Professorum in Academiis. In genere quidem (1.) quia omnis operarius fidelis est mercede debitâ dignus. Matth. 10. v. 10. Luc. 10. v. 7. 1. Timoth. 5. v. 18. Ergò etiam habitaculo, quod sub mercede continetur: hanc n. ad sola stipendia, & salaria restringere contextus non permittit: alioquin etiam quibusvis Ecclesiæ Ministris deneganda essent habitacula, ob designationem certî stipendii, vel salarii. (2.) à primævis Academicæ foundationibus, sub piis Imperatoribus, Regibus, ac Ducibus: ubi commoda habitacula pro docentibus simul extructa esse, Historia perhibet antiquior. (3) ab hodiernâ adhuc experientia, in multis benè constitutis Rebus publ. & Academiis obtinente: ubi certæ ædes pro Professoribus ad inhabitandum reser-

vantur: præsertim sub Papatu ubivis: ac ple-
rumq; etiam sub *Lutheranis Patronis*: ut *Lipsiæ*,
Argemorati, *Giffæ*, *Marpurgi &c.* (4.) ab honesto,
siquidem talis provisio ad commendandam
Magistratus *beneficentiam* plurimum facit.
(5.) Professores ad laborum expeditionem,
alacres, & promtiores redderet: sicuti contra
denegatio habitaculi eos *pertasos*, & à *studiiis*
planè *alienos facit*; quorum pleriq; rei fami-
liari nimium attenti esse, & nō modò victum;
sed etiam habitaculum sibi quærere non sine
angustiâ coguntur. Neq; enim eis stipendium
omnibus penditur necessariis comparandis
sufficiens: hoc imprimis ferreo seculo; quale
quidem fortasse ante 50. vel 70. annos magnę
quantitatis, & pretii videbatur fuisse: nunc
verò vix pro uno quadrante anni sustentatio-
nem aliqualem subministrans: & sic quæritur
unde domus conducenda? vel unde indu-
menta? unde ligna paranda? (6.) Neq; ad
dignitatem Ordinis Professorii facit tories ha-
bitaculum mutare (7.) neq; *expedit* sive rei fami-
liari, sive studiis ipsorum: Nam & *tempora*
optimi multum emigrationi, vel mutatio-
ni ipsi impenditur; non sine ingenti iacturâ,
& postpositione partium ex officio proprio
incumbentium: & de re familiari plerumq;
non parum amittitur, vel ad minimum distra-
bitur, aut *læditur* (8.) Hoc ipsum insuper exi-
git officium boni Magistratus, omnia ad hunc
finem

finem in regimine dirigere , quò inter omnes
Reipubl. cives vigeat *communio vitæ laudabilis* ,
& *participatio* quantum fieri potest , *felicitatis* ,
adeoq; boni *honesti*, *utills*, & *jucundi* lib. 7. Polit.
c. 2. circa fin. denegatis verò mediis necessa-
riis : denegabatur tùm *communio vitæ laudabi-*
lis ; tùm *participatio felicitatis*, quæ degenera-
bit in participationem *miseriæ* : & sic loco bo-
ni *honesti* redundabit ad cives Reipub. negle-
ctos, & postpositos, *probrum*, & *dedecus*; loco
utills; ingens *jactura*, & *dispendium* omnis ge-
neris: loco *jucundi*, calamitas, & *afflictio* : quam
postmodum extipiunt *gemitus* & *suspiria* ad
Deum ; ea verò is exaudiendo tandem popu-
lo universo gravissimas immittit pœnas. (9.) &
minori ad majus : si necessarium, ac æquum vi-
detur providere Scholarchis , & Collegis
Scholarum trivialium de habitaculis honestis,
ne quidem paganis Scholis exceptis : Sanè
multò magis æquum est , rationem habere
Professorum Academicorum : alioquin hi de-
terioris haberentur conditionis : id quod *bara-*
barum , & *inhumanum* ! Et ita quidem hodiè æ-
stimari solent de facto ab ingrato mundo , &
cyclopico seculo ; Quid verò jam eis facien-
dum ? Equidem illud *piemissimi Ducts nostri*
quondam in tradat. von der Bischöfflis-
chen Wahl titul. von der besoldung der
Schuldiener / solatii loco usurpandum:

Und ist die Welt nicht werth / das
sie ihre arbeit erkennen / vielweniger
vergletchen solle / vnd bezahlen: sol-
cher hohen werck muß GOT ihr
Lohn vnd belohner selbst sein.

*In specie, ratione, Professorum Theologie
in Academiis docentium; provisio de habita-
culo honesto nullo prætextu est deneganda,
nec potest quidem.*

I. *Iure divino* 1. & quia sunt æquæ *Ministri* (1)
Dei, ejusq; legati; uncti: (2) verbi Dei, ejusq;
custodes, interpretes, propugnatores, & propaga-
tores; dispensatores; (3) Ecclesiæ, ex cujus bono
communi, atq; aded salute vigilant, & laborant
uti supra sufficienter, & fusè explicatum. Quo
igitur jure prospicitur de honesto habitaculo
sinceris Ecclesiæ Ministris à Magistratu, &
Ecclesiæ: eodem defraudari non debent in
Academiis verbum Dei docentes, ac ex com-
muni Ecclesiæ bono laborantes. Huc appli-
centur argumenta ab initio huius membri se-
cundi de habitaculo, debito Ministris Eccle-
siæ, allegata ex Num. 35. v. 2. 3. Ios. 14. v. 4.
Gen. 47. v. 22. Matth. 10. v. 40. 41. Luc. 9. v.
3. c. 10. v. 7. 10. Gal. 6. v. 6. 2. β. quia sunt du-
plici honore digni æquæ ac ii, qui ad plebem
concionantur 1. Timot. 5. v. 17. Si verò de-
fraudentur honesto habitaculo: tunc sanè

non honorantur, sed despicantur ac probro habentur: id quod gravissimum peccatum contra ordinationem divinam 3. 7. quia ceu *Duces & prefetti* Ecclesie vigilare pro animabus tenentur non cum gemitu, sed gaudio; ne alius exitium divinitus immitatur. Hebr. 13. ver. 17. Emphaticus hic Aphorismus cumulum suggerit pro hac sententia argumentorum 1. supeditat titulus honorificus *ducis*, vel *prefecti*: talis si sit mundanus jure poscit à subditis suis honestam sedem, vel habitationem: quam etiam nullo titulo ei denegare possunt, sed affectu reverentiae, & honoris ultrò deferunt. Cur verò denegabitur *Ducibus Spiritualibus*, vel *prefectis*, ab iis, qui Spiritualiter illis subesse, & parere tenentur ex ordinatione divina, honesta habitatio? 2. officium strenuum, industrium, & arduum: tenentur enim vigilare pro animabus Ecclesie: Hinc duplici jure emergit obligatio Ecclesie de prospiciendo honesto vigilibus Spiritualibus habitaculo; primò propter officium, quod sustinent, arduum: tenentur n. *perpetuò versari in speculâ* Spirituali; adeoq; intendere omni studio ac curâ, ne aliquâ ex parte Ecclesia quippiam detrimenti capiat: deinde propter *sedulam* in hoc officio industriam. noctes atque dies circa Ecclesie bonum promovendum occupatam. Magis igitur æquum est, prospicere vigilibus Spiritualibus de commodâ habitatione, quàm corpore.

corporalibus; vel ex commo mundano vigilantibus 3. fidelitas, ac iudicii divini ratio: si quidem non solum vigilare tenenter pro Ecclesie animabus; verum etiam fideliter, quasi Deo rationem gravissimam pro ipsis reddituri, si nimirum salutem earum neglexerint, vel a falsa, & perversa via ad rectam, & militarem, ac ad calum ducentem non deduxerint. *E*quum igitur omnino est penes reliqua, sustentationem concernentia, ejusmodi ducibus fidelibus honesta habitatione succurrere. 4. *modus obeundi officii*, qui cum gaudio conjunctus esse jubetur divinitus: est denegato vel subtracto habitaculo, seu necessaria sustentationis parte; non amplius cum gaudio; sed cum dolore, & castitiam officium suum facient, vel cum gemitu: id quod multis modis exitiosum Spiritus S. exprobrat & exaggerat. 4. *d.* quia Theologi Professores Spiritualia (1.) seminant: *E*. etiam jure carnalia metant oportet ea, quae ad honestam sustentationem spectant 1. Cor. 9. vers. 11. (2.) Si ceteri Ecclesie Ministri potestatis erga Ecclesie suae auditores participes sunt impositendis jure habitaculis honestis: cur non potius nos? ibid. v. 7. (3.) quia Theologi Professores in sacris operantur; sacratio ministrant, Evangelium annunciant. *E*. merito ex sacris redditibus, & provisionibus & ex Evangelio vivant oportet. ibid. v. 13, 14. 5. *e.* ex parte Magistratus, & Patronorum Ecclesie,

esse, qui debent esse Nutricii Ecclesiæ Esai.
49. 23. E. omnium etiam Ecclesiæ Ministrorum:
Debent aperire portas Domino, Psal.
24. 7. h. e. excipere liberalius & honestius
Ministros Domini.

I I. Jure Naturæ Humano: quod inculcat
Apostolus 1. Cor. 9. 7. unde colligo: Quod
Patribus familiis, militibus, ac pastoribus
gregis debetur, id denegari Ecclesiæ Doctoribus
non debet, nec potest. Illis autem debentur
adminicula honestæ sustentationis, & habitationis.
B. eadem Ecclesiæ Doctoribus denegari non debent nec possunt.

III. Jure Politico, eoque publico: quod quidem
imperat Magistratui in Reipub. statu rectè
constituto, non modò ad subditorum utilitatem
omnia dirigere; verùm etiam totum corpus
Reipubl. curare, ac providere, ne aliqua
pars deferatur, monente Tullio lib. 1. officior.
ex sententia Platonis. An verò hac ratione
non deferantur Reipub. membra bono publico
inservientia, ex ejusque salute vigilantia,
quando honestis habitaculis defraudantur?

IV. Jure Ecclesiastico, quod quidem bonorum
sacris usibus piè antehac destinatorum,
inter alia tertiam portionem ad extruendas, conservandas,
& reparandas ædes sacras, cultui divino,
ac habitationi Theologorum quorumlibet designatas;
impendere injungit: initio hujus rei facti
circa Annum Christi 470, vide Gelas. in
Epist.

Epist. ad Cler. & pleb. Brundus. quæ citatur c.
Concesso caus. 12. Q. 2.

Est multa hæc in contrarium objiciun-
tur à Politicis :

1. Magistratum nullo jure teneri ad largien-
dum Professoribus liberalem habitationem.

R. 1. Jam supra evidentibus argumen-
tis obtinimus : id officii Magistratui jure in-
cumbere, ut prospiciat omnibus, ex bono pu-
blico laborantibus, non solum de honestà su-
stentatione, sed etiam de habitatione commodâ.
Quod verò hodierna praxis diversum testetur
id factum esse ob temporis injuriam pronun-
ciare non dubitamus; loquimur autem nos de
jure. 2. Distinguendum est inter Professores in
commun. & Professores Theologiæ; illis si deneg-
getur liberalis habitatio (alioquin per se debita
de jure) speciosius forsitan reperiri posset,
quod prætendatur : siquidem ad ordinem
Ecclesiasticum propriè non pertinent, neque
Ministerii partem aliquo respectu consti-
tuunt. Longè verò alia ratio est Doctorum,
& Professorum Theologiæ : sunt enim & meritis
vocantur Ministri Dei, legati Domini exerci-
tuum Mal. 2. v. 7. Dispensatores, & custodes
Myeriorum divinarum, speculatores, Duces,
vigiles, Pastores, Presbyteri, Hinc etiam dupli-
ci honore æstimandi &c. Breviter : paria sub-
eunt cum Ecclesiæ præconibus munerum onera,
licet non omnes singula expediant : paria
subeant

subeunt titulos, pari mercede digni reputantur
à Deo; Ecce verò non digni honesto recepta-
culo judicandi cum reliquis Ecclesiæ Mini-
stris? Audiamus iudicium B. Lutheri Tom. 4.
Lat. super c. 10. Matth. Reddem verò rationem
Deo Politici, qui Theologis subtrahunt, quæ reddē
fundata sunt, (ut rustici, nobiles, et cives) ei qui
hæc dicit: Dignus est operarius mercede suâ; illi
autem fraudant mercede eos, qui digni sunt. Secun-
dò nota, quod non tantum cibum operarii ap-
probat; sed mercedem, scilicet, quo & alia ne-
cessaria comparari possint, quia & vestitus, Ha-
bitatio, & alia sunt necessaria. Hæcenus Luthe-
rus.

II. Obiectio: Moris haud esse, nec fuisse ali-
cubi, ubi Professoribus liberalia habitacula præsten-
tur.

R. 1. Morem vitiosum non posse præ-
judicare juri divino, Naturali, Politico, et Ec-
clesiastico.

2. Contrarium paulò antè à nobis fuit
demonstratum ab antiquâ, atq; laudabili præ-
xi quarundam Academiarum, quarum Pro-
fessores Theologi gaudent beneficio honesta-
rum habitationum: De splendidis Pontificio-
rum Basilicis, & Palatiis nil referemus; solum-
modò nominamus ex Lutheranis Academiis
Lipsiensem, Argeminsensem, Rostochiensensem; ubi
Professores honorificis excipiuntur habitacu-
lis, idq; gratuito, Sic pro Theologis Marpur-

80 Gissam transiturum ædificavit ædes optimas
Illustrissimus Hassiæ Landgravius Ludovicus.
Ita reservantur etiamnum certa ædificia, &
habitacula pro Theologiæ Professoribus Mara-
burgi. Sic Altorfii à Patronis Norimbergensibus
sanctum est; ut jam nil dicam de magnificis
ædibus in Daniâ, & sueciâ, quas Professores, &
præsertim Theologiæ, incolere cum cohone-
ramento Ordinis sui solent: nil insuper com-
memorabo de praxi ipsorummet Calviniano-
rum, præsertim in Angliâ; ubi Professoribus
Academiarum, Cantabrigiensis, & Oxoniensis
optimè prospectum esse testantur omnes illi,
quotquot peregrinandi gratiâ, loca illa invi-
serunt, & perlustrarunt.

Instant: Negari tamen non posse, diver-
sum in Germaniæ Academiis usuvenire: ubi
nec Theologiæ quidem Professoribus libera-
lia eriguntur habitacula.

R. 1. Non diffitemur; sed addimus, id
injuriâ temporis introductum esse; de quo tamen
B. Lutherus passim conquestus est jam suo tem-
pore, vehementer, & addidit, non sine gemitu:
Mann werde noch an vielen orten
das Evangelium aushungern.

2. Conditionem locorum passim esse tolera-
biliorem in Germaniâ, ubi Academiae sunt
fundatæ: ita ut facilius vel comparari, vel con-
duci possint mediocri precio ædes ad habitan-
dum satis honestæ, & idoneæ; quarum insupe-

Musei

Musea hunc in usum fabrefacta, & elocata, valorem faciliè adæquare, vel excedere conductitium solent. Contrà res in populosioribus civitatibus est plerumq; cum summâ difficultate conjuncta, exigens simul tantum precii conductitii annuatim, quantum ferè ad aliud sustentationis genus vix sufficienter pendi solet. Non est itaq; , quod quispiam ab exemplo aliarum Academicarum argumentetur, sunt enim hoc quidem respectu prorsus impares, ac dissimiles locorum conditiones.

3. In plerisq; Academicis Germaniæ defectum ædium liberalium suppleri solere ex redditibus annuis Corpori Academico certis in locis destinatis antiquitus; ut sunt plures villæ, prædia, compita, fundi, sylvæ &c. unde etiam salaria persolveri consueverunt Professoribus à Rectore: in plerisq; reservatos esse *Canonicatus*, hoc est, certos redditus, unà cum habitaculis ex donatione munificæ Magistratus collatis, præcipuè Theologiæ Professoribus: quæ, cum Deo consecratæ inviolatæ conservantur, nec ad usus profanos transcunt unquam citra Sacrilegij crimen: in plerisq; insuper reservari repurgatas ædes ex antiquis *Cenobitis* in gratiam Theologorum Professorum.

III. Respiciendum est ad primam fundationem Academicæ antiquitus à Patronis institutam: ubi provisio de habitatione Professoribus præstanda liberali, plerumq; deficit, ac subicitur prorsus. E. jure præstari non tenetur.

R. 1. Juri divino nullius hominis infestum quicquam præjudicare, vel derogare potest, debere.

2. Fundatio illa prima concernere tenetur gloriam Dei, & salutem Ecclesiæ, seu finem genuinum, & Architectonicum; qui ergo negligat, vel posthabeat media fini illi inservientia, inter quæ etiam jure refertur auctio Professorum in facultate præsertim superiori Theologicâ? aut quomodo illa eadem impedit, denegatione necessariorum sustentationis honestæ partium? quod etiam meritò suo pertinet habitatio commoda.

3. Foundationis beneficium non esse coarctandum; sed ampliandum: id enim facit maxime ad regalium, & Magistratus fundatoris primi amplitudinem, consistentem in dispositione mediorum illorum omnium, quæ ad bonum publicum promovendum pertinent, ac imprimis spirituale, & salutiferum. Et *jus foundationis* (ex jure Patronatus, ac præcipuè Majestatis dispensatorio) ad successores in Regimine devolutum, non absolvit; sed obligat eosdem seu Magistratum fidelem, ad officium, & curam bene proficiendi omnibus, & singulis, ex publico emolumento, & salute communi laborantibus.

4. Distinguantur tempora, & dubitatio erit nulla quoad præsens negotium, ab initio foundationis, ut & reformationis omnia erant adhuc in principiis, nec usq; quaq; ultrò citroq;

vroq; expendi accuratè poterant. Quod si ve-
rò fundatori alicui primo usq; ad hocce præ-
sens tempus in vivis superesse licuisset, res in
discepcionem hunc quidem in modum de-
venire necessum non haberet: uti quidem
hodiè, proh dolor! vocari à Politicis consue-
vit.

5. Nec tamen insuper provisio illa inhibetur
in fundatione illâ aritâ; proinde absq; ullo pecc-
cato in pios fundatoris manes, ejusq; disposi-
tionem præstari optimè ac piè poterit: præ-
sertim jure divino, necessitate, et maximâ tempo-
rum difficultate id exigente. Effatum n. illud Sala-
vatoris: Dignus est operarius mercede suâ, non
est in arbitrio nostro positum, num adimpleri, vel
intermitti debeat; sed est necessarium, omnibusq;
modis, omni tempore, loco, ac in omnibus in verbo
Dei, et Doctrinâ laborantibus citra tergiversatio-
nem implendum.

6. Si primæ fundationis ratio hodieq; Sa-
trosancto loco haberetur à Politicis; certè
melius prospectum irent omnibus in Ecclesiis
& Scholis docentibus, neq; ullo prætextu ea,
quæ reddi fundata sunt, faciliè subtraherent,
uti sunt salaria, juxta pristinum valorem pen-
denda; ædes, sacris usibus destinate, adeoq; ad su-
stentationem Theologorum extructæ; alij insuper
reditus Sacri. Hoccine pacto fundatio prima
sanctè observatur, illo a. violatur?

IV. Esse inauditum ac novum, ameq; injustum

tum prorsus, quod Professor quispiam liberali habitaculo unquam esset exceptus.

R. 1. Rem esse valde antiquam: 2. in Jure divino, & nature fundatam: uti suprâ evictum; 3. comprobatur hoc quoque; praxis non solum in exteris, sed etiam in hac Academia nostrâ olim usitata: exemplo Friderici Staphyli, non in Ecclesiæ cætu populari; sed in Acroaterio Academicoprofessi, tempore Ostandri, & ante ipsius adventum: ille certè multis modis indignus Apostata; honorificâ habitatione eaque liberali fuit potitus, ut jam de Stancaro, Aurifabro, & aliis vertumnis honorificè heic exceptis nil commemorem. Idem probari potest exemplo Rever. & Excell. Dn. D. Pouchenii Professi. quondam p. m. & Pastoris, Cneiphorian. cui cum extra officium Ecclesiasticum viveret; honestum habitaculum in ædibus Episcopalibus fuit designatum; in quo sine ullâ quæstione status, & tranquillè habitavit, quam diu voluit: & contra æto matrimonio prolem procreavit etiam unum superstitem. Idipsum comprobatur insuper exemplum D. Wigandi p. m. cui honorificum habitaculum; non ut Concionatori (erat enim extra officium Ecclesiasticum ab An. 1573, ad 75.) sed ut Professori Theologo ab Ordinibus Borussia præstabatur. 4. Qui ex animo Orthodoxæ religioni addicti essent, hunc scrupulum ipsimet aliis eximere deberent, nec nunc demum Quæstionem status Theologis movere;

move, *num eis jure debeat habitatio?* perinde, ac si quærent: *num dignus sit operarius mercede sua?* Disceptent verò illi cum nostro *ArchiEpiscopo*, & tentent, *num possint hanc legem aliquo artificio politico ex Codice Sacrosancto eradere*, & citra vulnus conscientie irritam reddere; tunc in illorum opinionem aliquo modo concederemus. Atqui, ô homo, tu quis es, qui ex adverso respondes Deo? an oculus tuus malus est, quod ego bonus sim? respondebit in judicio illo magno *Rex Regum, & Dominus dominantium*. 5. Siquis Politicorum attentata exatè censere voluerit: certè per quàm plurima *vota*, & antehac inaudita faciliè deprehenderet; sed quia commemoratu sunt odiosa, eorum conscientie examinanda relinquuntur, de quibus etiam Deo gravissimam reddere tenebuntur suo tempore, rationem.

Quibus ita expeditis, inferimus sequentia *proposita*. I. Non posse *Doctores Ecclesie*; *Professores Theologie*, citra grande peccatum negligi, multò minùs necessariis, quàm victum, & habitaculum defraudari, destitui, ac privari, sive à Magistratu, qui tenetur esse ex Dei mandato *nutricius Ecclesie*, ejusq; *Ministrorum omnium*: sive in defectu cure Magistratus erga puriorem religionem, à tota Ecclesia, ex cujus communi bono, & salute vigiliam, & servant. In quam sententiam emphatica legi possunt verba *Illustrissimi quondam*

Ducis nostri, p. m. tractat. von der Bischöflichen Wahl titul. von Einkünfte der Kirchen etc. Es ist beydes natürlich/ vnd Gottes Gericht selber/ das ein jeder getreuer Arbeiter seines Lohns werth ist Luc. 10. vnd so gar ein nöthig stück in der Kirchen/ das Prediger/ vnd Schulteiener wol unterhalten werden/ das auch paulus saget: hie dörffe niemands gedencken/ das sich Gott werde lassen spotten/ vnd äffen: sondern es sey ernst Gal. 6. also/ das es eine gewisse anzeigung ist: wer nicht hülfft/ damit Pfarhern/ vnd Schulteiener erhalten werden/ der helt vom Predigambt/ vnd Gottes Wort nichts/ darumb hat er keine Gottesfurcht/ noch Liebe/ ware Buße vnd Glauben/ darumb auch keine Seeligkeit.

2. Magistratum impietatis, et sacrilegii crimen incurrere, quoties Ministros Ecclesie, sive prebendarios, sive Professores verbi Dei, sedibus, vel aedibus usibus sacris destinatis, quocumque; pretextu excutit, easdemque; ad se rapiendo in profanos usus convertit.

Impie-

Impietatis quidem; (1.) quia hoc pacto violat jus divinum prohibens inferre Unctis Domini, h. e. Ministris verbi Dei, ullam injuriam, aut nocumenum Psal. 105. v. 15. nolite tangere unctos meos, & Prophetis meis nolite nocere. Zach. 2. v. 12. qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei. Qui vos spernit, me spernit, Luc. 10. v. 16. Matth. 23. v. 40. Quicquid uni ex istorum minimis fecistis, mihi fecistis. Jam verò excussio ex habitaculo Ministri verbi Dei, est plusquam simplex injuria, aut contemptus ab auctoribus redundans ad ipsum Deum.

(2.) Quia pugnantum gloriâ Dei, & publico spiritali bono: Hoc enim pacto utrumque impeditur; dum extrusis vel excussis cum circumvagantibus, & curis extraneis confectandis est necessariò; postponenda verò propria vocationis munia, adeoque sæpè cum Prophetâ ingemiscendum: Non amplius loquar ad vos in nomine domini; sed derelinquam populum meum Jer. c. 9. v. 2. c. 20. v. 9.

(3.) Quia cum maledictione, & blasphemiâ nominis divini conjunctum est ejusmodi attentatum, præsertim apud infideles: qui ex actionibus ejusmodi externis, & conditione, vel sorte Ministrorum verbi Dei asperâ, cultum sincerum contemnunt, & odio in veram religionem inflammantur.

(4.) Quia deturpat Ordinem divinum Ministrorum: Nam qui duplici honore digni æstimari debent

debent ex Dei jussu; hi jam ex certâ sede deturbati viliores evadunt quibusvis paganis prætoribus, ludimagistris, aut Diaconis; in eminentiori gradu enim alioquin constituti; exq; communi bono Ecclesiæ vigilantes, & laborantes; hoc beneficio iniquè privantur, quo illi vel infimi gaudent.

(5.) Quia partes pietatis, quas jus divinum à Magistratu flagitat, in impias commutat. 1. incumbit Magistratui ex officio *aperire portas* Domino Psal. 24. 7. adeoq; eum cum suis Legatis honorificè excipere: jam verò attentatis ejusmodi portas Magistratus Domino non aperit; sed præcludit; & præcludendo eas domino, & legatis ejus; aperit longè lateq; Diabolo, ejusq; Angelis, vel legatis. Fit itaq; Hospes Diaboli, qui noluit esse susceptor Domini. 2. officium Magistratui incumbit *custodiendæ fidei*, ejusq; *protegendæ*, & *promovendæ*: non promovet autem, nec protegit veram religionem ac fidem ejusmodi attentatis: quoties assertores & propagatores Orthodoxæ religionis hunc in modum excipit, & tradat; sed potius *supprimit* premendo Professores veritatis. 3. Magistratus debet esse Dei vicarius Rom. 13. v. 4. ac proinde tenetur ex officio, Dei loco, bonis benè, & malis malè velle; tenetur mandata & jussa supremi Domini fideliter exequi. duplici honore Christi ministros afficiendo; præmiis debita eis largiendo; de necessariis providendo; &

maximè

maximè præcavendo, ne de domo in domum mi-
grarent, sicq; incerti sedibus errent Luc. 10. v. 7.
nec cum gemitu officium suum faciant, Hebr. 13. 17.
Ergò aliis meritum benè de mortalibus esse,
Hoc est, esse Deum, veteri si credimus *Ævo*:
Mantuanus. 4. Ad Magistratum spectat, & dis-
tinctionem Ecclesiæ promovere per organa divi-
na: E. his non debet agrè facere, eorumque
munia officii hoc pacto impediendo; simul
populum publicum impedire, sed jure de omni-
bus necessariis prospicere, id quod est oscula-
ri filium Dei Psal. 2. v. 12. 5. Magistratus tene-
tur esse Nutricius Ecclesiæ, Esa. 49. 23. debet
ergò adminicula sustentationis subministrare
his, quicunq; pro salute, & bono Ecclesiæ vi-
gilant, & laborant: Desinit verò esse nutri-
cius Ecclesiæ subtrahendo, ex excutiendo necessa-
ria ad sustentationem fidelium Ecclesiæ Doctorum
pertinentia. 6. debet Deum in judicio stantem ti-
mere ex Psal. 82. v. 1. Ergò neminem debet ex
ordine sacro injuriâ, vel damno aliquo affi-
cere, cui ex officio debet favorem, promotionem
defensionem, ac patrocinium.

Sacrilegii verò, idq; ex mente, & judicio
B. Lutheri in Colloq. mensal. ubi verba ita habent
Fürnemlich aber ist die Sünde/ vnd
das Gericht derer/ so die Kirchen be-
rauben/ vnd die Geistlichen Güter
zu sich reißen/ schwer/ vnd vntzäg-
lich/

lich/die Gott ernstlich straffen wurde.
Wie auff dem Lande der Adel / vnd
die Scharhanssen in Städten / die
gewaltigen geschlechte etc. gemein-
lich pflegen zuthun: dann di- seiben
sehen ein kleines genießlein / vnd eine
arme Partecten / vnd bettelsücht an /
berauben die Kirchen / da sie doch
wol mehr geben / vnd helfen solten /
nach dem Exempel ihrer Vorfahren /
welche die Richen mildiglich / vnd
reichlich begabet vnd giehret haben.
Darumb ist man schuldig frommen /
treuen Christlichen Lehrern vnd
Kirchendienern ihre besoldung zu-
geben: Sie ehrlich zu vnterhalten /
vnd zuversorgen. Haßenus Lutherus.
Et quia ejusmodi magistratus Sacrilega Ecce-
siasticorum bonorum ereptio, & ab alienatio,
ut & impia tradatio, & exceptio ministro-
rum verbi Dei, gravissimum est peccatum co-
ram Deo; cum is seu iustissimus Iudex inul-
tam abire ex iudicio suo non sinit; quin panis-
tium temporalibus; tum æternis severe, utu

serd

ferd puniat: prout gravissimè comminatur.
Esa. c. 22. v. 17. 18. 19. Stehe / der Herr
wird dich wegwerffen / wie ein Star:
der einen wegwurfft / vnd wird dich
vmbtreiben / wie eine Kugel auff wei-
tem Lande: vnd Ich wil dich von
deinem Stande stürzen / vnd von
deinem Ambt will Ich dich setzen. Er
cap. 33. v. 1. wehe dir du verstörer /
meinstu / du werdest nicht verstöret
werden: vnd du verachter / meinstu /
mann werde dich nicht verachten:
wenn du das verstören vollendet
hast / so wirstu auch verstöret werden
wenn du des verachtens ein ende ge-
macht hast / so wird mann dich wie
der verachten. Sie Job. c. 20. v. 15.
Die Güter / die er verschlungen hat /
nuß er wieder ausspeyen / vnd Gott
wird sie aus seinem Bauch stossen.
v. 19. denn Er hat vnterdruckt / vnd
verlassen den Armen / Er hat Heuser
u sich gerissen / die Er nicht erbauet
hat.

hat. v. 21. Darumb wird sein gut
Leben keinen bestand haben. v. 22.
wenn er gleich die fülle / vnd gaug
hat / wird ihm doch angst werden /
Allerhand mühe wird ober ihn kom-
men. lege v. 23. 24. 25. 26. Es ist
kein finsternis da / die ihn verdecken
möchte: Es wird ihn Feuer verzeh-
ren / das nicht aufgeblasen ist / vnd
wer vbrig ist in seiner hütten / dem
wirds vbel gehen. cap. 24. v. 2. Sie
treiben die Grenzen zurück / Sie
rauben die herde / vnd weiden sie. v.
4. die Armen müssen ihnen weichen
vnd die dürfftigen im Lande müssen
sich verkriechen. Was gilt / ihr we-
sen wird verschwinden / vnd ihr vbr-
iges das Feuer verzehren? c. 22. v.
20. Sie sind eine kleine zeit erhoben.
vnd werden zu nicht / vnd unterdrückt
vnd ganz vnd gar ausgelilget wer-
den / vnd wie die erste blühet an der
Ehren werden sie abgeschlagen wer-
den.

den c. 24. v. 24. das ist der Lohn
eines Gottlosen Menschen bey Gott
vnd das Erbe der Tyrannen / das
sie von dem Allmächtigen nehmen
werden. c. 27. v. 13. legatur vers. 14. 15. 16.
usq; ad finem confer. Zach. 2. v. 12. 13. *Ac si*
incendia, pestes, bella, & alia id genus mala.
Deus vel maximè idèd immittit totis regionibus,
quod Ministros suos malè exceipiant, per-
sequantur, & turpiter excutiant; uti exemplo
Chrysostomi comprobat Wigand. *tractat. de*
persecut. p. 74. quis mirabitur, similibus ca-
lamitatibus tot provincias hodieq; divexari,
& affligi ob similia delicta?

Caveat proinde plus Magistratus (verba sunt
Dn. Gerhardi tom. 6. Loc. de Magistrat. p.
842.) ne Ecclesiastica bona ad se rapiendo, et Sa-
cris dicata; in privatos usus convertendo, grandi Sa-
cilegio sese obstringat. Vultur ex altari carnes,
& carbones surreptos nido inferens, & ni-
dum, & pullos exussit: Sic Harpiæ ac Vultu-
res illi, qui bona Ecclesiastica per vim rapiunt, ea-
dem non commodo, sed exitio sibi fore experiemur.
(Vide locum, ex quo hæc desumpta sunt, in
Tischreden Lutheri, sub titulo: von der
Wele/ vnd ihrer art/ ubi fabula introdu-
citur de amicitia inter Vulpem & Aquilam,
contractâ, his verbis: **Es war einmahl**
ein

ein Adler / der machte freundschaft
mit einem Fuchß / Alß nun der Fuchß
sich aller freundschaft zu dem Adler
versah / da hatte er seine jungen un-
ter dem Baum / darauff der Adler
seine jungen Adler hatte. Aber die
freundschaft weret nicht lang : denn
alsbald der Adler seinen jungen nit
hatte Essen zubringen / vnd der
Fuchß nicht bey seinen jungen war /
da flohe der Adler herunter / vnd
nahm dem Fuchß seine jungen / vnd
führte sie in sein Nest / vnd ließ sie
die jungen Adler fressen. Da nun
der Fuchß wieder kam / sahe er / das
seine jungen hinweg genommen wa-
ren / klagte derohalben dem höchsten
Gott / das Er das *jus violata amici-*
na rechen / vnd diese *injuriam* straffen
wolte. Nicht lang darnach / da der
Adler wiederum seinen jungen
nichts zu essen zugeben hatte / sahe er
das mann an einem ort im Felde

dem

dem Jovi sacrificirte. Derohalben
flohe Er dahin/ vnd nam flugs einen
Braten vom Altar hinweg/ vnd
brachte denselbigen den jungen Ad-
lern ins Nest. Es war aber am Bra-
ten eine glüende Kohle behengen
blieben: Dieselbige/ als sie ins Nest
gefallen war/ zündet sie das Nest an/
vnd als die jungen Adler nicht flie-
gen konten / da verbranten sie mit
dem Nest.)

Prædones illi (subdit ibid. Dn. Gerhard.)
honorum Ecclesiasticorum rectè conferuntur Militi-
bus, qui Christo vestimenta detraxerunt, quæ pia-
liorum beneficentia ipsi dederat: Sic bona Ec-
clesiæ à piis Majoribus collata illi in privatos
usus convertunt, ex Christum in membris suis nudum
relinquunt, planè juxta illud Jobi c. 24. v. 7.
die Macteten lassen Sie liegen/ vnd
lassen ihnen keine Decke im Frost /
wen sie die Kleider genommen ha-
ben. Das sie sich müssen zu den Fels-
en halten / wenn ein Platz Regen
von Bergen auff Sie geüßet/ weil
Zz sie

sie sonst keinen Trost haben. Manet
verò insuper Harpias ejusmodi illud præmium
quale Christus in membris ac Ministris suis
malè exceptus, & tractatus omnibus maledi-
ctis retribuet, eos in censorio illo die, sic al-
locuturus: *Ite maledicti in ignem æternum, qui
paratus est Diabolo, & Angelis ejus: nudus era-
ram, & non operuistis mei. Hospes eram, &
non recepistis me hospitio (vel non collegistis me)*
*Amen dico vobis, quatenus non fecistis uni de
minimis his, nec mihi fecistis; Et ibunt hi in sup-
plicium æternum, Matth. 25. v. 41. 43. 45. 46.*
Hinc Poëta:

Ad tristes rapient tales pia Numina panas

Harpyas, spolians nam spoliandus erit.

Concludimus igitur cum Dn. Morlino: *Du
bist/ wer du wilt/ der du der Kir-
chen güter zu dir gerissen hast/ viel/
oder wenig/ heimlich/ oder offent-
lich/ so hastu die schwere last auf
deiner Seele/ vnd Gewissen/ da-
für du an Gottes jüngstem Gerich-
tolt vnd must antwort geben. ubi
nullus in iudicio Dei consistere poterit Poli-
ticorum prætextus. sub quo jus suum defen-
dere satagunt, ac simplicioribus palpum ob-
trudere allaborant. Quàm enim evanida, &
lubric*

lubrica sint eorum argumenta, videre est in
Pastorali Lutheri, ubi etiam discussa legi pote-
runt in Appendice von Kirchen Gütern/
vnd Allmosen etc. Membro 8. p. 440. se-
qu. usq; ad finem, nec digna, quæ hæc recen-
seantur: Et ultimus ille censorius dies, ad
quem omnes ordinem sacrum prementes, &
deturpantes, ac quoquo modo dehonestantes;
peremptoriè citantur, à quo ad aliud appellare
iudicium, vel declinare forum, nefas erit; suo
tempore vanitatem eorum manifestabit.

Tertiò provisio de sustentatione. 1. emerito-
rum, verbi Dei ministrorum: 2. aut morbo aliquo
corruptorum. 3. viduarum, & liberorum, post
fata derelictorum ab Ecclesiæ Ministris. Quoad
prius non permittit jus divinum, talem repen-
dere emeritis gratiam Ministris Ecclesiæ, vel
Theologis, qualem retribuant aulæ suis aulicis;
sed certà lege cavit senio confectis molestias
non esse creandas; sed potiùs rude donari eos
præcepit. Num. 8. v. 24. 25. Ita B. Augustinus
senio confectus rude fuit donatus: postulato
sibi Successore Evadio. Quoad secundum & quæ
cura Ecclesiæ incumbit, ut benè provideat
Ministris Ecclesiæ morbo affectis, & corrup-
tis: sanctorum necessitati communicando.
Rom. 12. v. 13. c. 15. v. 26. 1. Cor. 16. v. 1. (2.)
& ejusdem est sentire incommodum, cujus
erat sentire ab aliquo commodum (3.) jus
ἐν τῷ λαγύνειν idem exigit, uti à filiis carnis,
Zz 2 erga

erga parentes corporales; ita à filiis Spiritus
erga patres suos spirituales, à quibus per E-
vangelium geniti sunt 1. Cor. 4. v. 15. Gal. 4.
vers. 19.

Quoad tertium, viduis & orphanis, orbis
Pastorum suorum ac Theologorum prospicere
tenetur Ecclesia 1. ratione honestæ sustentatio-
nis. 2. ratione habitaculi honesti: Quali quidem
beneficio gaudent viduæ & orphani Pastorum
in Germaniâ; Sic in Electoratu Saxonie certæ
ædes, certaq; stipendia viduis defunctorum
Ecclesiæ Ministrorum sunt destinata: Nostri
quoq; Constitutio Principis idem imperat lauda-
biliter tractat. von der Bischöflichen
Wahl. *mul.* von den alten/ verleb-
ten Pfarhern / oder ihren nachge-
lassenen Witwen. *Vbi inter cætera*
sic loquitur: Pfarhern lassen gemein-
iglich nichts/dan ein hauffen Kin-
der/ vnd Waisen: weren sie hand-
werck'sleute gewesen / so hetten sie
ja etwas können für die handbrin-
gen. Nun haben sie vmb der Ar-
men Kirchen willen / derselbigen
zudienen / ihrer Weiber vnd Kin-
der vergessen / Sol nun die Kirche
diese

**Diese lassen: wo ist doch für Gott
immermehr zuverantworten?**

At Constitutionis etiam hæc sanctissima
Lex; sicuti aliæ ferè omnes pientissimi Ducis
illius; nefariè pedibus conculcamur; dum viduæ
post fata maritorum suorum ædibus parochia-
libus plerumq; in incertum extruduntur; ple-
rumq; in casas pauperrimas ablegantur; multa
coguntur Hortulanorum tuguriola incolere in
pagis; huc illuc incertis sedibus errare; plurimæ
deseruntur undiquaq; manibus suis victum pa-
rare, indumenta lavando, consarciendo, & id
genus alia sordida exercendo coguntur. Hæc
veronè est gratitudo erga legatorum Dei, &
patrum spiritualium manes beatas? hæcne re-
verentia? hæcne ἀνταπόδοσις? Deus, qui se
irrideri non patitur, ultricibus modis despe-
ctum huncce certò vindicabit longè severius
suo tempore! Jamq; multivariis calamitati-
bus vindicat.

III. Quod præmii loco ab Ecclesia, Mi-
nistris verbi Dei debetur, est immunitas ab omni
onere civili, & politico: ut sunt 1. census, vesti-
galia, annui redditus; quò etiam spectat immuni-
tas ab omni opere rusticano, Principi præstan-
do: exemplo 1. Sacerdotum ac Levitarum sub
Artaxerxe 1. Esdr. c. 7. v. 24. 2. Sacerdotum in
Egypto, quorum terra mansit libera à tributo
quintæ partis, Gen. 47. v. 22. 24.

II. Exemptio à foro politico, quoad Decisionem causarum 1. Ministerialium, quâ casus fidei seu controversiarum de religionis negotio: quâ casus morales, ratione disciplinae Ecclesiasticae; quâ casus matrimoniales. Omnes hæc, & id genus aliarum causarum, non politicum; sed spirituale agnoscunt forum. 2. Quoad cognitionem, & dijudicationem causarum civilium, personalium actionum, nec non criminalium: Omnes n. primitus non ad politicum, sed Ecclesiasticum forum jure spectabant, quoad primam instantiam: Illæ quidem, civiles scilicet. certis limitibus restrictæ & determinatæ, sine sumtu & literis, sive scripturâ maturè fieri injunctæ: quod pertinet Episcopalis audiemia tot. tit. C. de Episc. audiem. Novell. de Episcop. judic. & Novell. 86. & 97. Hæc verò, quoad criminalia (tam Ecclesiastica, quam Politica) primum ad forum Ecclesiasticum devolvi olim consueverunt; adeo ut Clericus non potuerit penâ civili affici, nisi à judicio Ecclesiastico esset exautoratus.

Talem immunitatem hodieque adhuc in Germania, & alibi vigere laudabiliter praxis attestatur quotidiana, nec non constitutiones, vel agenda Ecclesiastica. Sic in Saxonico Electoratu obtinere ejusmodi immunitatem testatur Dn. Baldwin. in tractat. de Minister. cap. 19. p. 203. ac deducit ex concessione Constantini Magni apud Nicephor. lib. 8. Hist. Eccles. c. 16. Addit postmodum: Et in constitutione Electorali Ecclesiasticarum

clestiarum hujus regionis, et rationibus, et decretis
Sapientissimi Electoris Augusti p. m. hæc immunita-
tes Pastorum muniuntur; quod beneficium Pasto-
ribus instar Thesauri esse debebat: Sed invenias
Ecclesiæ pastatores potius, quam Pastores, qui hoc
in genere in seipsos, et ordinem suum sunt injurii,
dum coram Nobilibus causam suam agere malunt,
quam coramInspectore, vel Consistorio. Quod vel
ex turpi inscitia est, dum jus Patronatus à jurisdic-
tione non discernunt; vel ex adulatoria malitia,
dum Nobilibus hoc modo palpum faciunt, ne offa
ipsis pereat, quia ventrem magis curant, quam
conscientiam. Adulatores autem illi, si non sibi,
successoribus tamen suis, et toti ordini Ecclesia-
stico parcere debebant, ne quod magnâ pietate, ju-
stissimiq; de causis, à patientissimo, ac sapientissia-
mo Magistratu liberaliter concessum; ipsi propter
privatum aliquod in sepe numero dubium lucellum
magno cum crimine ingrati animi abjiciant. Et ne
quispiam hanc immunitatem me in sensum,
alienum de criminalibus causis detorxisse suspi-
cari necessum habeat; ex abundanti vivam
hujus rei praxin commemorare lubet ex literis
Dn. Meisneri 12. Maii Anni currentis 1625. huc
exaratis; ubi inter alia sic scribit: Quod con-
cernit dubium de potestate Ecclesiasticâ Consistoria-
li, extenditur ea apud nos etiam ad cognitionem
causarum Criminalium: sicuti nuper habuimus
causam de Pastore adulterii accusato: ubi cog-
nitio causæ ad nostrum Consistorium fuit devoluta.

causſaq; cognitâ, & aſtrice deficiente in probatio-
ne, ipſe à nobis abſolutus fuit. Nec dubium eſt,
quin eadem praxis alibi etiam obtineat, in
Eccleſiâ nimirum ſtatu benè conſtituto. Si-
milis etiam hocce in ducatu frequentatę olim
apparent praxeos haud obſcura veſtigia, ex
conſtitutione pientiffimi quondam Principis
noſtri in tractat. von der Biſchöſſlichen
Wahl titul. de iuriſdictione, inſpectione, & Vi-
ſitatione Eccleſiarum, item: von Enturlau-
bung der Pfarhern ac imprimis ex Apolos-
giâ D. Aurifabri ad ſtatus Boruſſiæ contra Be-
nedict. Morgenſtern. 18. Decemb. A. 1566. circa
articul. 4. ſub finem: in quo ſcripto diſertę
ſaretur: Paſtores ob delicta criminalia non ad
aliud, niſi Eccleſiaſticum forum, & iudiciũ,
pertractos, & cognitâ cauſſa, pro ratione de-
licti punitos fuiſſe: verba ſic habent: Daß
Ich aber auch ſonſt anderen Urſachen
halben etliche Pfarhern im Gefängnuß
gehabt/ bin Ich nicht in abred: hat mir
auch von Ampreswegen neben dem Con-
ſiſtorio nicht anders gebühren wollen.
Wo es aber von meiner Oberigkeit begeh-
ret wird/ will Ich glaubwürdig mit den
protocolen vnd acten berichten/ vnd dar-
thun/ daß keine gewalt geſchehen/ Son-
dern daß Sie von wegen ihrer Laſter,

vnd vbererrettung / auch sonderlich vmb
Zauberey / Ehebruchs / Balgens / vnd
Schlagens / vñ dergleichen anderen miß-
handlung willen sind gestrafft worden.
Quod verò hodiè in desuetudinem abierit ,
adeoq; à iudicio Ecclesiastico ad Magistratum
Politicum cuiusvis loci devoluta sit , juxta cau-
telam luris Prutenici Municipalis : ita quidem ,
ut sine præviâ causse cognitione , & (quoad pri-
mam Instantiam à foro Ecclesiastico) dijudicatio-
ne, Ministri Ecclesiæ à Politicis, vel ad carceres,
vel ad graviora supplicia , vel ad iudicem alium
quemlibet mundanum trahantur; rigidam-
redolet inhumanitatem, ordiniq; Ecclesiasti-
co turpes illinit maculas; contra omne fas &
jus: quale quidem à nostrate Ministerio uni-
verso brevi defensum iri bono cum Deo, spe-
ramus: Quapropter lubens heïc abrumpo:
nec plura addo de præmiis Theologorum, ac
Ecclesiæ Ministrorum: sunt n. pleraq; cum-
hactenus enumeratis incerta; raro omnia singu-
lis contingunt; paucissima plurimi consequun-
tur; ac loco designatorum jure divino, & Na-
tura, præmiorum; nil nisi ingratitude mundi,
persecutiones, varias calamitates, intus, & extra
persentiscunt; adeò, ut non immeritò de
Theologorum & Ecclesiæ Ministrorum hoc
quidem conclamato seculo, effari fas sit, quod
quidam falsè de literatorum præmiis præcipuè
in Borussia, scriptum reliquit:

Phthisis, Calculus, & podagra

Sunt Theologorum præmia,

Quodsi alicui hæc defuerim; aut Pressura tamen
& Persecutio; aut paupertas, aut contemtus certò
non deërent:

Contra que omnia,

Nulla est certior Medicina;

Quam unica PATIENTIA.

Nos ex verbo Dei addimus æternam gloriam;
de quâ, ceu certissimo Theologorum præmio
sub membri hujus Colophonem paucis restat
agendum.

Triplicia verò omnes fideles, & Orthodoxi
Ecclesie Ministri, ac Theologi in æternâ vitâ, post
hæc ærumnas, præmia consequentur; ex
promissione divinâ:

1. Est Corona immarcescibilis 2. Tim. 4. v.
6. 7. 8. 1. Pet. 5. v. 4. Apoc. 2. v. 10.

2. Sessio in throno, ac tribunali Christi,
adeoq; Prærogativa præ omnibus totius Mundi
Monarchis, Imperatoribus, Regibus, Principibus,
& Dynastis: hi n. à Theologis, & Ministris Ec-
clesiæ judicabuntur unâ cum toto genere hu-
mano Matt. 19. v. 28. Luc. 22. v. 30. Apocal.
1. 3. v. 21. c. 4. v. 2. 3. 4. c. 7.

3. Fulgor Corporum post hanc vitam perpe-
tuis, instar stellarum firmamenti Dan. 12. v. 3.
Apoc. 2. v. 26. 28. Posteriora duo hæc præmia
solos Ecclesiæ sinceros Doctores, & Ministros
(ut prius omnibus fidelibus ex æquo commu-
ne el

ne est 2. Tim. 4. v. 8.) concernunt. Quæ qui-
dem expendens B. Lutherus in comment. super
Genes. c. 45. sic scribere haud dubitat: Qui be-
nè præsumunt, duplici honore digni sunt. Sanè digni
sum. sed ubi? Apud Deum; apud mundum verò glori-
a, cruce, inferno, aut siquid est tristius! **Was**
fragen wir darnach: Nos, qui serpsimus
ingratissimo mundo, habemus promissionem, &
spem regni celestis: Ac tanta quidem erit compensa-
tio. ac renumeratio hujus miserie nostræ, ut valde
reprehensuri simus nosipsos, quod vel lachrymula,
vel gemitus unicus nobis exciderit propter ingratum
mundum hanc, & contemptum: cur non passi su-
mus graviora? dicemus: Nunquam credidis-
sem, tantam futuram gloriam in æternâ vitâ;
alioquin non veritus essem, multò plura perpeti:
addit porro, ac concludit ibidem: Valeat igitur
mundus cum suis Harpiis! nos nostrum officium
facimus, sicut Dei beneficio adhuc docemus, ac susti-
nemus summâ Patientiâ ingentes ærummas,
quia omnibus modis cupimus consultum impis, & in-
gratis, & eò acquiescimus, quod scimus, Deo
placere nostra studia, ac labores nostros. **Was**
wir nicht können fortbringen / das mös-
gen wir dahinden lassen.

*De Mutatione Officii, Translatio-
ne, & Migratione Ministro-
rum Ecclesie.*

Mutatio

Mutatio officii à nobis illa intelligitur, quæ fit per promotionem ab inferiori ad superiorem Gradum: quæ non modò licita, verùm etiam sanctè in Ecclesiâ observanda: sicuti olim etiam observatam fuisse suprâ circa Formam Ministerii monuimus,

Translatio verò vocatur, & est, quando Minister Ecclesiæ in eodem officii gradu permanens, locum solummodò mutat; vel ad ampliorem alibi conditionem promovetur; de quâ tenendum, quod, uti temerè non suscipienda, ita simpliciter nec sit repudianda. Ratio illius, quia Transmigratio, & Translatio debet sibi conjunctum habere finem triplicem ex parte Ecclesiæ: 1. utilitatem 2. necessitatem, & 3. ædificationem, juxta Canon. Caus. 7. Quest. 1. ex rescripto Papæ Antonii ad Bethicos, & Tolemnos: contrà verò, qui commodi privati causâ translationes instituebant, poenam incurrebant, in Edicto illo promulgatam: careat cathedrâ propriâ, qui ambit alienam. Item: Ab utrâq; expellatur. Hujus verò, quia Dominus Messis potestatem habet transferendi Ministros suos ab una Ecclesiâ, ad aliam. vide Gerhard. L. de Minister. p. 278. f. 15. S. 171. Consule etiam die Bischöfliche Wahl/urtheil: von vorsezung der Pfarrerren. Quod insuper translatio ex inferiori officio ad sublimius, prævio examine novo fieri debeat, suprâ monuimus: idq; ipsam ceu religio-

gioſſimè obſervandum, iterum atq; iterum
heic inculcamus.

Circa hoc membrum *Quæſtio* incidit: U-
trum *Ministro Eccleſiæ*, tempore *Pæſtis* liceat ſug-
gite ſuæ conſulere, adeoq; ab *Auditoribus* alia in
loca migrare, donec calamitas præterierit? *R.*
Negando (1.) ob periculum animabus audito-
rum imminens: quod *Minister Eccleſiæ*, quan-
tum in ſe eſt, avertere ex officio tenetur: (2.)
ob *Dei institutionem*, Hebr. 13. v. 17. ſic debet
vigilare, ut Deo cogatur pro animabus ratio-
nem reddere (3.) ob exemplum *Aaronis*. Num.
16. v. 48. & Eſa. c. 38. v. 21. (4.) ob divini
præſidii promiſſionem *Pſal.* 91. v. 7. *Matth.* 10.
v. 30. Hebr. 13. v. 5. Quibusdam in locis con-
venire ſolet inter *Ministros Eccleſiæ*, quo uni
vel alteri officium inviſendi ægrotos commit-
tatur; cæteri verò hoc onere præſus ſuble-
ventur. Plerumq; etiam *Eccleſia* ſponte ad alia
loca ſalubriora *Pastorem* ſuum ex uſu futuro
ablegare, & ſic ab injuriâ ſuis ſartum tectum
conſervare aſſuevit. Id quod etiam de pericu-
lo obſidionis, aut perſecutionis ſingularis (ubi *Mini-
ſtri* præcipuè *perſona* quaeritur) tenendum.
Conſule de his, & ſimilibus *judicium Do.*
Luther. Tom. 3. p. 430. *Gerhardi d. l. p.* 469.
ſequ. Tarnov. &c.

De Remotione.

Remotio ab officio *Miniftrorum* corre-
ſpondet

Spondet diminutioni capitis apud Politicos, tùm
Majori; tùm Minori.

Nam pro varietate delictorum variat.
quoq; poena ministris debita. Delicta verò ejus-
modi impingunt vel in fidem orthodoxam, vel
in bonos mores. Ob illa dicuntur vel schismatici,
si circa fidem; vel Hæretici, si in ipsum fidei fun-
damentum directè impingant: Ubi igitur post u-
nam atq; alteram admonitionem Minister vel
in schismate, vel in hæresi contumaciter persis-
tere voluerit: Remotione multandus erit. Ob
delicta cum bonis moribus pugnantia, eaq; no-
toria; identidem reus deprehensus aliquis Mi-
nister Ecclesiæ in officio tolerari non debet 2. Cor.
6. v. 3. Cæterùm ejusmodi delicta alia sunt
nitiora, ut civilia; quædam verò Capitalia, vel
criminalia καὶ ἐξοχὰς. Illius generis sunt jurgia,
discordiæ, percussiones, ebriositas, aleatoria, cano-
ponaria, usuraria &c. ob quæ omnia Remotio
fuit decreta in aliquot vetustis Canonibus: vide
Dn. Baldrin. de Minister. p. 306. Capitalia verò
sunt, ut criminalia, v. g. blasphemia, Maleficiū
(utut hæc non referantur inter capitalia ab o-
mnibus) homicidium, adulterium, latrocinia, sa-
cilegia &c. quæ non solum remotionem, verum
etiam vitæ privationem meremur, ceu capitis di-
minutionem maximam. Hinc nonnulli con-
stituant tria Ministrorum genera 1. dolosum,
h. e. hæreticum, ideoq; anathemate percutien-
dum Gal. 1. v. 8. c. 3. v. 12. 2. Johan. 7. 10. 2.

onero

*onerosum, criminibus pollutum, etiam rem-
pendum, ne nomen Dei inter gentes blasphemetur: 3. morosum, levioribus navis obno-
xium, & hoc est tolerandum.*

*Canones. I. Remotio Ministrorum Ecclesie
debet esse legitima, h. e. causis prægnantibus,
urgentibus, & sufficientibus stipata: quales
jam enumeratæ sunt.*

*II. Remotio debet fieri à totâ Ecclesiâ, cu-
jus n. est vocare, ejusdem etiam est remove-
re Ministros Ecclesie. Et, quod omnes tangit, ab
unius vel alterius arbitrio pendere nequit. Uti igitur
vocandi, ita removendi Ministros Ecclesie ratio
non pertinet ad Regalia Magistratus; sed toti Eccle-
siae competit. Ubi multa fiunt de facto à Ma-
gistratu, quæ sanè defendi in foro poli non
possunt.*

*III. Initium remotionis faciendum est à foro
competente. Forum competens Ministerium
non habet, nisi apud Episcopum, vel hujus vices
tenens Consistorium: proinde cognitio causæ
cujuslibet, siue civilis, siue criminalis, quoad
primam instantiam jure ad Episcopum, vel Consi-
storium spectat; sine cujus probatione, & exa-
mine nil adversus Ministrum Ecclesie accusa-
tum attentandum. Imò Clericus insuper da-
mnatus, non est penâ afficiendus, vel mul-
tandus ob culpam criminalem, antequam
exauctoretur ab Episcopo, vel presbyterio Epi-
scopi vices tenente: uti ex suprâ dictis pla-
num*

num est : Et idipsum planè sibi vult Constitutio nostri Principis p. m. von der Bischöflichen Wahl untl. von Enturlaubung der Prediger.

IV. Illegitimè remoto licitus est ad officium reditus. Exemplo Athanasii, instinctu Arianorum in exilium abacti; postmodum verò honorificè restituti; Chrysostomi, Episcopi Constantinopolitani, ab Arcadio Imperatore, instigante Eudoxiâ ipsius Coniuge, etiam in exilium aliquoties profligati, apud Sozom. lib. 8. Hist. Eccles. c. 26. Theodor. lib. 5. c. 34. & restituti. Ita prædecessorum nostrorum memoriâ injussè Dn. Morlinus Prussîa expulsus Anno 1553. honorificè postea restitutus fuit : Anno 1568. idem accidit Wigando, & Cælestino, ex Academia Ienensi excussis, post verò à Iohanne Guilhelmo Saxonie Duce restitutis; ut ut post ipsius fataliâ tempestate denud excuterentur : referente Wigando ipsomet, libell. de persecut. p. 105. Sic Theologi Hassiaci, lumina illa Ecclesiarum Lutheranarum Dn. Winckelmannus, & Dn. Mentzerus Anno 1605. 22. Julii ex Academia Marpurgensi excussi, Gissam secesserunt; jam verò eum honore pristinis suis officiis ab Illustissimo Landgravio Ludovico benignè restituti sunt non ita pridem : in quibus, ut ex bono publico Nestoreos superare dies, & tempora pergant; ex animo devotè precamur. Idem cau-

etum peculiari titulo extat in Constitut. alleg.
titulo indicato von der Bischöflichen
Wahl.

IV. De Erroribus vetustis.

I. Pepuzianorum (qui aliàs Cataphryges
dicti) qui tantum tribuebant mulieribus prin-
cipatum, ut Sacerdatio quoq; apud eos hono-
rata essent. Hinc etiam Diaconisse vocantur
apud August. *Heres. c. 27.* Epiphan. *heres. 79.*
Origo erroris erat fictitia Christi apparitio in
forma, vel specie muliebri, quæ Quintilla, &
Priscilla in Pepuziâ civitate desertâ contigisset.
Idem de Collyridians refert Epiphan. *heres. 19.*
& 79. ut & de Quintilians *Heres. 49.* quod
mulieres ad Episcopatum, aut ad Presbyterat-
um assumere soliti fuerint in gratiam Eve.
Hinc sicuti viri ordinabant viros presbyteros,
ac Diaconos; ita femina ordinabant Diaconissas.

II. Manichæorum, hominem non per mini-
sterium verbi, & Sacramentorum; sed per certa
ciborum genera, quibus admixta sit divina sub-
stantia, ac per certa exercitia à peccatis pur-
gari.

III. Masilianorum, vel Enthusiastarum; ra-
tus divinos citra ministerium expectantium,
& somnia sua pro prophetiis venditantium,
apud Niceph. lib. 11. c. 14. *Histor. Tripart. l. 7. c. 11.*

IV. Donatistarum efficaciam ministerio
denegantium, si fuisset vitæ culpabilis.

V. De Erroribus Renovatis.

1. Pontificiorum hæc multipliciter impingentium 1. circa appellationem: nomen n. Clericorum soli Ordini Spirituali competere contendunt. Bellarm. lib. 1. de Clerico, c. 1. contra 1. Pet. 5. 3. Confer Tit. 2. v. 14. Col. 1. v. 12. Eph. 1. v. 11. 2. circa Efficientem: 1. jus vocationis ad solum Clerum restringendo. Bellarm. ibid. c. 3. præsertim ad Episcopos, & Papam Romanum, ibid. c. 4. nequaquam verò ad Magistratum, & plebem extendendo, ibid. c. 7. contra probationem nostram de vocatione.

2. Ordinationem (unà cum unctione, manuum impositione, & insufflatione) esse jure divino necessariam, instar Sacramenti, non nisi solis Episcopis competentem de jure: 3. imprimere Characterem indelebilem: 4. conferre gratiam gratum facientem, quâ possint ordinati ritum munere suo fungi. Concil. Trident. sess. 7.

Deinde, Circa Formam: 1. Ordinem in Ecclesia, præsertim inter Ecclesiæ ministros esse definitum in Sacris certo numero. Bellar. lib. 1. c. 10. 2. septem esse clericorum ordines, ibid. c. 11. c. 12. hosq; omnes Christum à diebus carnis sustinuisse, nugantur: 3. inter Episcopos, & presbyteros esse discrimen de jure divino. Bell. l. 1. d. l. c. 14. Ac Episcopos esse ratione potestatis, digniores Sacerdotibus, Becan. manual. l. 1. c. 12. p. 351. habereq; peculiaria munia, quæ alii presbyteri non habeant, v. g. dare Sacramentum confirmationis 2. ordinarie

sec

seu consecrare ministros Ecclesiæ 3. regere Ecclesi-
am Dei per omnes partes: 4. agere judicia
presbyterorum; recensente Becano in manual.
l. 1. p. 351. 5. succedere in locum Apostolorum:
6. Papam verò Romanum esse à Christo in per-
sonâ Petri ad Pontificatum electum. Idem d.
l. p. 348. Quas, & id genus alias nugas re fu-
tarunt Dn. Mentzer. in Exegesi. Aug. Conf. ar-
tic. 14. membr. 4. Gerhard. L. de Minister. Meisn.
tractat. de legibus, sobr. Philosoph. part. 2. & 3.
in Scholis Academ. D. Nic. Hunnius de Minister.
Luther. & in Apologia contra Lantzlottum.

Quarto Circa administrandi modum: 1. Re-
gimen Ecclesiæ esse Monarchicum, idq; soli Pa-
pæ Romano competere. Bellar. de Pontif. Rom.
l. 1. c. 5. 9. 10. ob successionem in Petri Me-
narchatu, lib. 2. de Pontif. Rom. c. 11. 12. Refu-
tationem hujus opinionis erroneæ vide apud
prædictos Auctores, quibus adde Witak. de
Pontif. Rom. c. 4. Quæst. 4. p. 27. sequ. 2. Perso-
nam Ecclesiasticam posse duplicem potestatem
administrare tùm Spiritualem, tùm secularem;
vide refutationem apud Gerhar. L. de Minist.
p. 174. §. 295. usq; ad 323.

Quinto Circa Adjuncta: 1. Remotionem Cle-
ricorum à solis Episcopis dependere; sed falsò,
pater ex suprâ dictis. 2. Clericis in matrimonio
vivere non licere, Becanus manual. l. 1. c. 13.
contra Marcum Anton. de Dominis id quinque
conclusionibus evincit. Vide verò refutatio-
nem in Exam. Concil. Trid. apud Chemn. part.

3. Gerhar. de Minister. c. 7. Sect. poster. p. 520.
§. 330. Dudithium in demonstratione pro Conju-
gio Clericorum, ubi evincit, Sacerdotes in Re-
gno Poloniæ usq; ad Annum Christi 1219. uxores
habuisse, idq; ex Annalibus ArchiEpiscoporum,
& Episcoporum Poloniæ. Justum Jonam contra
Fabrum. 3. liberos ex thoro Ministrorum pro-
creatos, pro spuris haberi persuadent plebe-
culæ Pontificii: immemores, aut certè ignari,
filios Clericorum vel in simili, vel in eminentiori
gradu Ministerii, parentibus suis successisse
v. g. Nazianzenus orat 19. patris sui Pastoris;
matris verò Nonnæ meminit. Item Mantuanus
in Nazianzenum:

Presule Patre satus, nam tunc id jura sinebant
Pastorale pedum gessit post funera Patris.

Gregorius Nyssenus, & Basilus M. fratres paren-
tem habuerunt Episcopum, apud Nazianz. in
vita Basilij M. Sic Apollinarius Laodicensis filius
fuit Episcopi apud Hieronymum in catalogo Ec-
cles. Script. c. 114. Et si ex Ministrorum Eccle-
siæ thoro nati pro illegitimis habendi, ac ma-
tres illorum proscortis; quaritur, quid de Pon-
tificibus Romanis statuendum; Osto, Bonifacio
Felice, Agapeto, Theodoro, Sylverio, Deodato
Felice III. Gelasio &c. qui Parentibus Clerici
partim Diaconis, partim presbyteris partim Ep-
iscopis procreati sunt, referente Gratiano,
Ostius dict. 56. ex Epistola Damasti ad Hierony-
mum? Erantne verò & hi spurii; matres verò
eorum scorta? Concludimus itaq; cum Aed

Sylvij

Sylvio, l. 2. de Concil. Basl. circa electionem A-
mader Ducis Sabaudie uxorati, ad Pontificatum,
ex Patris cujusdam ore: fuerunt, ut scitis, etiam
in Matrimonio Pontifices, nec Petrus uxore caruit:
Quid ista modò objicimus. Fortasse non est pejus Sa-
cerdotes, quamplures uxorari: quoniam multi sal-
parentur in sacerdotio conjugato, qui in sterili
presbyterio damnamur.

Sextò Circa Ministerium Lutheranum, id pro
illegitimo proclamando, sed erroneè, & falsò,
uti ad oculum demonstrarunt nostrates. Dn.
Nicolaus Hunnius solidissimè præ cæteris in tra-
ctatu de Ministerio Lutheranorum, & in capistro
Lanceloto injecto: undè refutatio depromi po-
terit eorum, quæ tam Becanus Iesuita magno
quidem, ast irritò conatu contra Lutheranos
disputat: in Manual. lib. 1. c. 12. p. 339. sequ-
usq; ad p. 366. tùm alii Iesuitæ hodierni in suis
cartis, vulgo piperis loco, ceu muscerdam,
quandam obtrudunt.

II. Libertinorum; 1. omnem administra-
tionem verbi repudiantium, & ridentium 2.
quemlibet Apostolorum contemptui exponen-
tium; Paulum vocando *vas fractum*, Iohannem
juvenem *stolidum*; Petrum abnegatorem Dei;
Mattheum foeneratorem: ita de Quintino, &
Coppino narrat ex Calvin. adv. Libert. c. 9. Dn.
Gerhard. d. l. p. 400.

III. Calvinianorum 1. Vocationem non esse de
essentia Ministerii, contendentium; ideoq; sese
ad docendum ingerunt, & invitis obtrudunt;

referente Dn. Chemn. *part. 3. Loc. c. 4. de Eccl.* *cl.* *Ast, qualis Vocatio, talis successus.* Ne autem prorsus omnem respuere videantur vocationem; *tertium* quoddam genus comminiscuntur, ac distinctum à vocatione *Mediata*, (*ordinaria*) & *Immediata* statuunt, scilicet *Extraordinariam*. Vide refutationem apud Dn. Gerhar. de *Minister. p. 118. 119.*

2. *Ordinationem*, & *Χειροθεσίαν* pleriq; rident ex Calvinianis, ac singularitatis studio loco ejus adhibent porrectionem manuum (*Beza sellmanus / oder die patschhandt*) tanquam fidei, amoris, societatis, & consensio-
nis in doctrinâ symbolum. *Bucan. loco 42. de Minister. p. 500.* Quæ confusio est ritus privati cum publico; Nos non vituperamus ejusmodi *Χειροθεσίαν* loco privato; quam ipsimet observare solemus; ast quod hæc loco manuum impositionis publicè adhibeatur; non sine deformatione praxeos Apostolicæ id fieri vituperamus.

3. *Fanatissimum* spirant quidam Calviniani! *Ordinem* inter *Ministros Ecclesiæ* tollendo, ac *Confusionem* introducendo. Hinc ramen excipimus *Anglo. Calvinianos*, qui non modò gradus in *Ecclesiasticis* retinent; sed etiam nec satis jure divino adstruunt: ut videre est apud *Saraviam*; cui sese *Beza cum Hugonoris & Puritanis* opposuit. 2. *Honores*, ac *titulos* contemnendo, & exagitando: 3. *Habitu politico* & potius ad *forum*, ac *theatrum*, quàm ad

suggestum

suggestum composito, incedendo: vix Ministri Calviniani à reliqua plebejorum turbâ dignoscuntur, induti curtis palliis, rubris plerumq; tibialis, & reliquos incessus ordinem sacrum, deturpantes adhibent.

4. Nefariè separant actionem ministri externam ab internâ, illa duntaxat in significatione efficaciâ divinæ, & cobonestatione coram hominibus consistere sine collatione aliquâ reali effectuum supernaturalium statuendo: & ad solam occultam operationem (quæ ceu interna, illâ externâ significetur) restringendo. Ita, Zwinglius lib. contra Strasium: Res Externæ internum hominem aliquâ in re juvare, vel fidem augere non possunt. Calvinus lib. 4. Instit. c. 14. S. 17. Hoc notandum est, inquit, quod externâ actione figurat, ac testatur Minister, Deum intus peragere, ne ad hominem mortalem trahatur, quod Deus sibi uni vendicat (Scil. juxta illud 1. Timot. 4. v. 16. Hoc faciens, te ipsum salvabis, & eos, qui te audient) Beza part. 1. Colloq. Mompelg. p. 116. Administri verbi suas habent actiones distinctas proprias, nec ullo modo cum Spiritus S. actionibus commiscendas, externas videlicet. Gryn. Disput. Heidelb. Anno 84. negat, Ministros cum externis interna dona exhibere, contra illud 1. Cor. 1. v. 21. & contra artic. 5. Aug. Confess. ob cuius impugnationem Calviniani non possunt pro fratribus nostris agnosci. Non concedendus est ille prætextus Bergio, articulum præsentem minoris esse controversiæ præ reliquis, uti loquitur

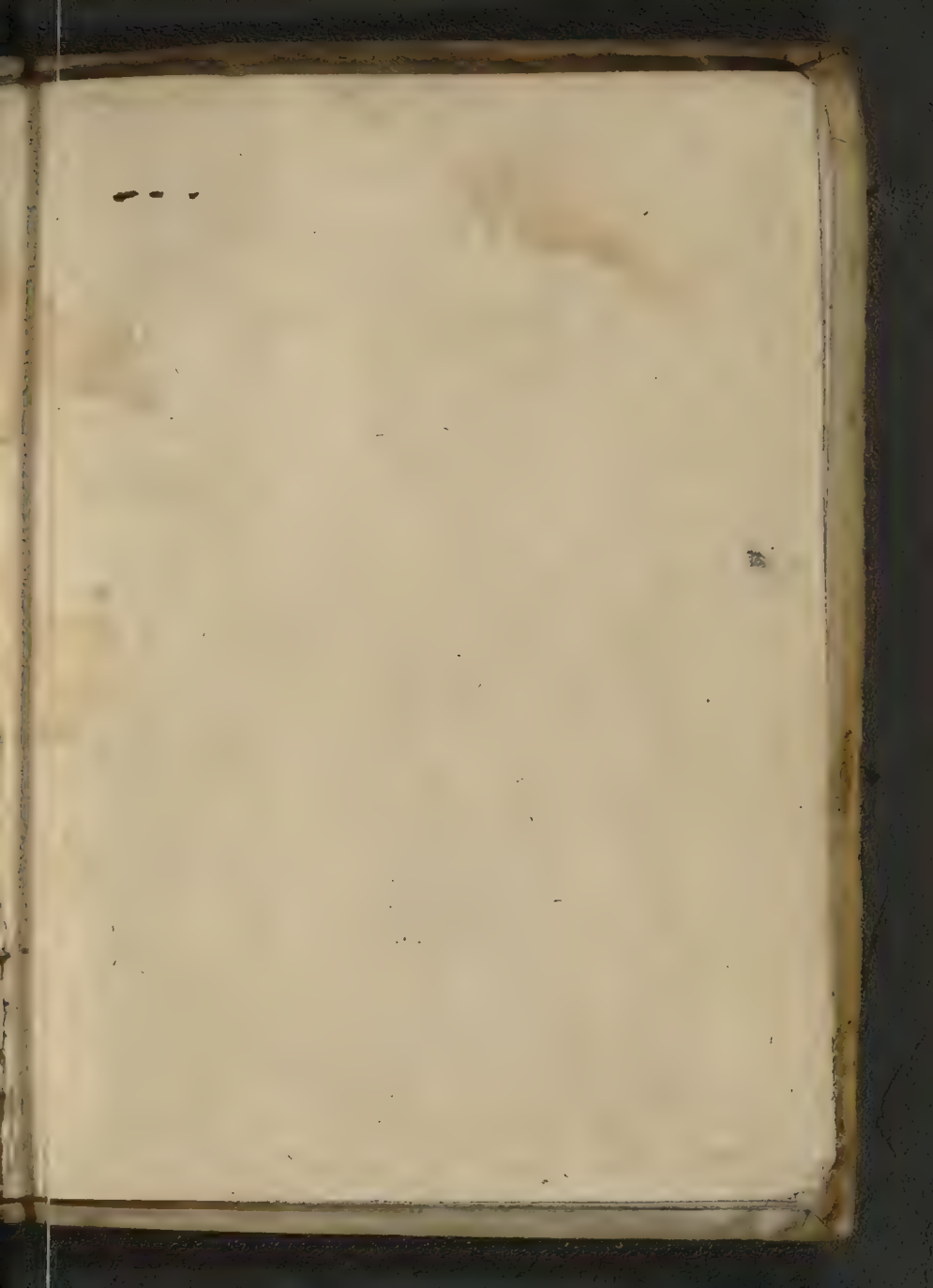
quitur in *Wieber* typoli sub finem Concionis prioris. *Contrarium* quippe testantur *acta Colloquii Marpurg. Mompelg. & alia certamina peracta*, inter *nostros, & Calvinianos habitata*.

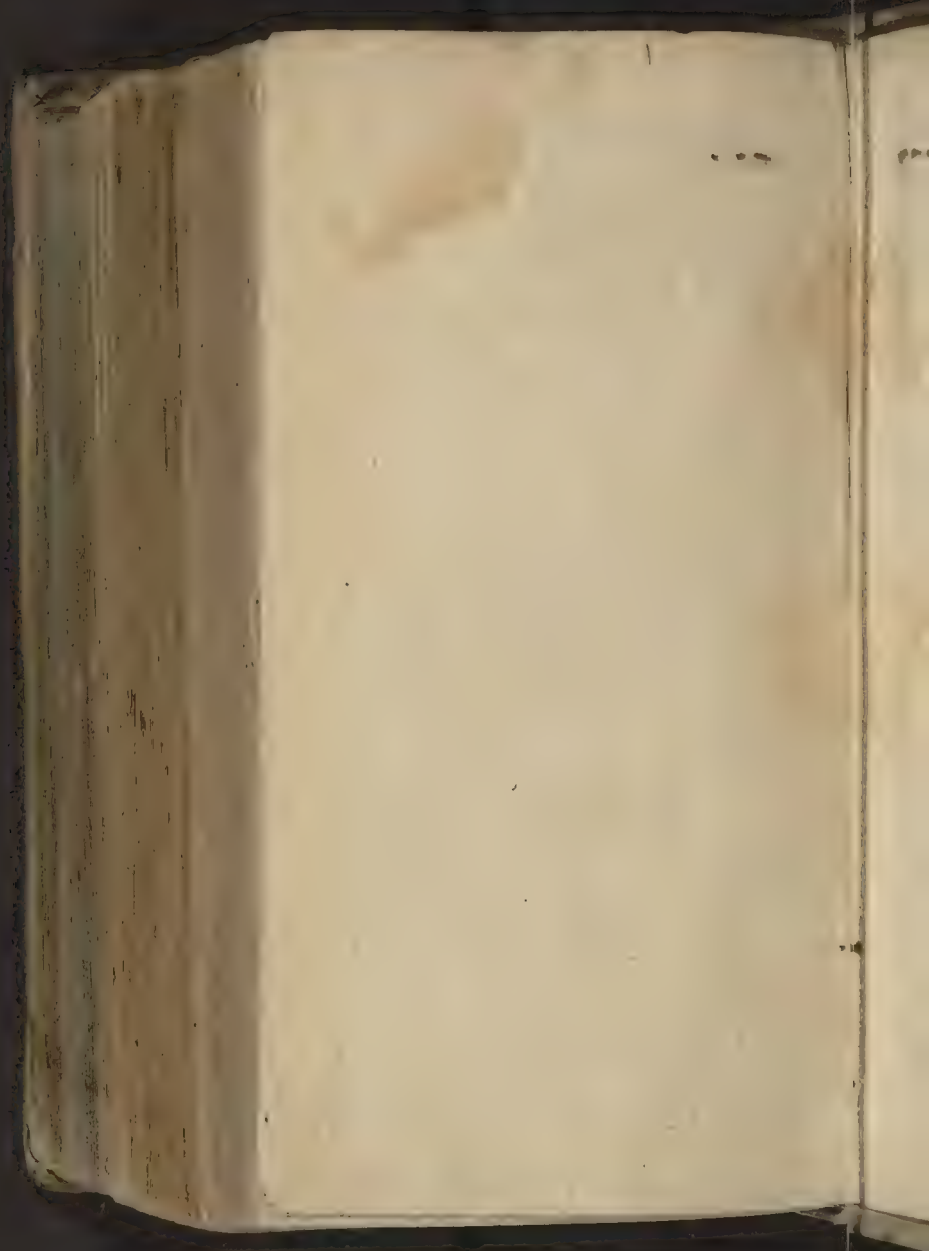
5. Ministros Ecclesiæ peculiariter in futura vitâ præ aliis habituros præmia, negat *Petrus Martyr*. L. C. Tom. 1. class. 3. Loc. 17. §. 8. seq. ei verò contradicit *Calvin*, lib. 3. Inst. c. 25. §. 10.

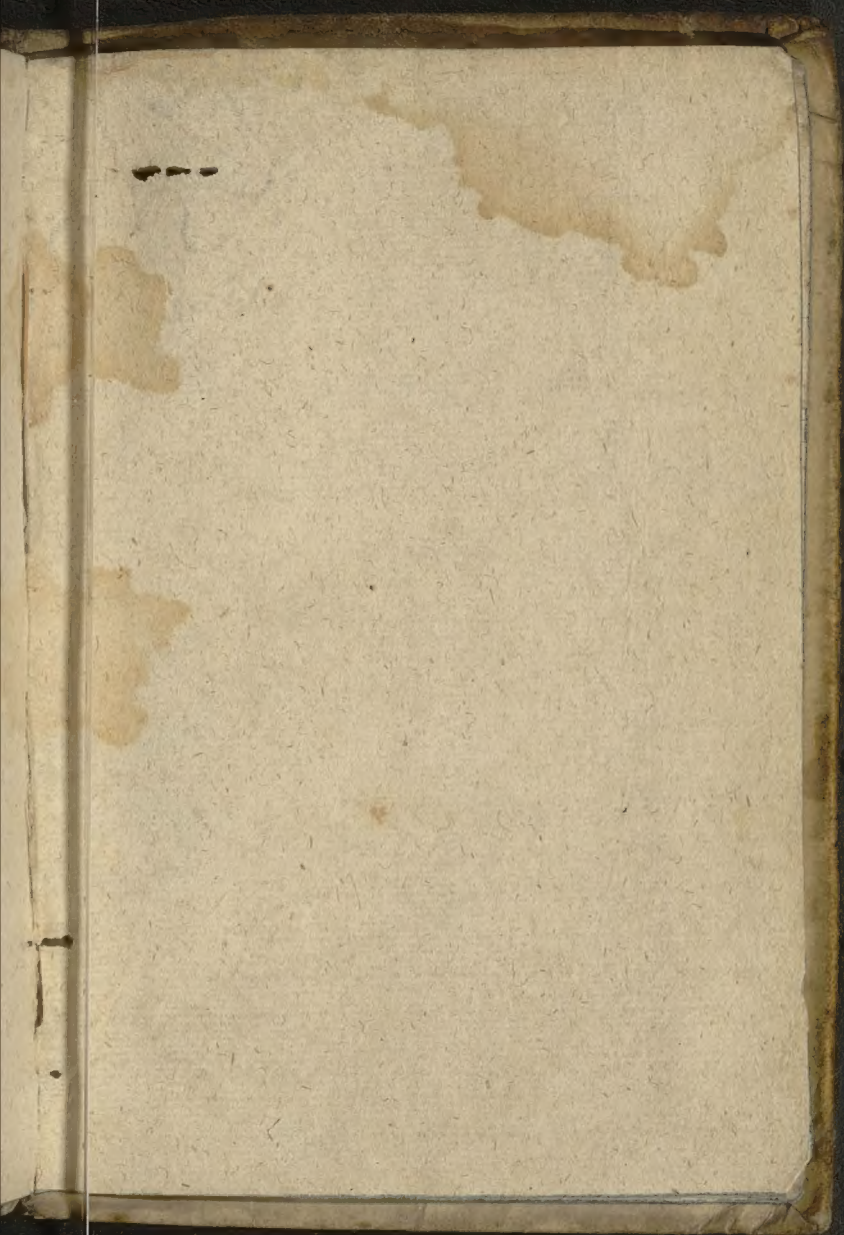
IV. *Schwenckfeldianorum, Weigelianorum*, hac in parte cum *Calvinianis* facientium ferme per omnia. Vide Epistolam *Schwenckfeldii* 90. *Weigelii* Nosce teipsum c. 11. *Christlich Gespräch*. Vide & refutationem apud Dn. *Nic. Hunnium Theodor. Thumm. Fewerb.* Fasciculo 6. Disput. *Gießens.* & imprimis Dn. *Heilbrunne-ri Calvinisno. Schwenckfeldianismum*, nuper divulgatum à Dn. D. *Cramero*.

IV. *Anabaptistarum*, 1. copiam docendi quibusvis in cætu permittentium; 2. imò Sacramenta administrandi potestatem Mulieribus concedentium: uti ex ore Regis Angliæ se percepisse scribit de Anabaptistis in Anglia M. *Amon. de dominis*, in palinodico suo scripto; in quorum cætu Mulier quædam prius putata (ita enim ibi loquitur) Sacramento administrasse narrabatur.

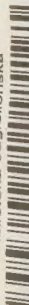
V. *Photinianorum*, 1. necessitatem Vocationis impugnantium; 2. ordines graduum inter ministros Ecclesiæ proscribentium; 3. Efficaciam Ministerii elevantium. Vide Dn. *Menzer*, *Exeges. Aug. Confes. artic. 5. & 14.*

Biblioteka Jagiellońska

Biblioteka Jagiellońska

stdr0012641

